Η ΕΥΡΩΠΗ ΣΕ ΚΡΙΣΗ

ΚΑΛΥΨΗ ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΣΤΟ GLOBAL VOICES (2011 - 2012)

GlobalVoices BOOKS
Sharing citizen media for the future

Η Ευρώπη σε Κρίση
Κάλυψη από τα Μέσα των Πολιτών στο Global Voices (2011-2012)

Πρώτη έκδοση: Μάιος 2013
Επιμέλεια: Bernardo Parrella, Veroniki Krikoni
Δημοσίευση: Global Voices Books
Παραγωγή: Mohamed Adel Hassan

Η Ευρώπη σε Κρίση

Κάλυψη από τα Μέσα των Πολιτών στο
Global Voices (2011-2012)

GlobalVoices BOOKS
Sharing citizen media for the future

Πίνακας Περιεχομένων

Εισαγωγή

Από το Δεκέμβριο του 2007, μια οικονομική ύφεση επηρεάζει την παγκόσμια οικονομία, καθώς και εθνικές πολιτικές και κοινωνικές δομές. Η παγκόσμια αυτή ύφεση άρχισε να παίρνει ιδιαίτερα τον κατήφορο το Σεπτέμβριο του 2008, ειδικά στην αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών, όπου παραμένει συνεχώς υψηλή η ανεργία, παράλληλα με χαμηλή καταναλωτική εμπιστοσύνη, συνεχή πτώση στις αξίες των ακινήτων και αύξηση σε κατασχέσεις και προσωπικές χρεωκοπίες, μια κλιμακούμενη ομοσπονδιακή κρίση χρέους, πληθωρισμό και αυξανόμενες τιμές σε πετρέλαιο και τρόφιμα. Μεταξύ άλλων, μια έρευνα που δημοσιεύτηκε από το Bloomberg το 2009 ανέφερε ότι 14,5 τρισεκατομμύρια δολάρια (ή το 33%) της αξίας παγκόσμιων εταιρειών έχει διαγραφεί από τότε που ξεκίνησε η κρίση.

Όπως αναμενόταν, η ύφεση αυτή επεκτάθηκε στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, αντικατοπτρίζοντας την εκτίμηση ότι η παγκόσμια χρηματοοικονομική κρίση αποτελεί σοβαρή απειλή για τη διεθνή σταθερότητα. Μέχρι το Σεπτέμβριο του 2008, οι ευρωπαϊκές πολιτικές μέτρων περιορίζονταν σε ένα μικρό αριθμό χωρών (Ελλάδα, Ισπανία και Ιταλία), ενώ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρότεινε την υλοποίηση ενός προγράμματος τόνωσης της οικονομίας, ύψους 200 δις ευρώ, σε ευρωπαϊκό επίπεδο από τις χώρες-μέλη. Οι χώρες του G-20 πραγματοποίησαν διάσκεψη το Νοέμβριο του 2008 στην Ουάσινγκτον για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης. Ακολούθησε άλλη μια διάκεψη G-20 στο Λονδίνο τον Απρίλιο του 2009. Παρά τα διάφορα παρεμβατικά μέτρα που υλοποιήθηκαν τον Οκτώβριο του 2011 και το Φεβρουάριο του 2012, αρκετές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ακόμα ανίκανες να επαναχρηματοδοτήσουν το δημόσιο χρέος τους άνευ βοήθειας από τρίτους.

Τώρα, η Ευρώπη κινείται σε μια φάση αργής ανάπτυξης, ενόσω προσπαθεί να προσαρμοστεί μακριά από ό,τι θεωρεί ως μη βιώσιμο χρέος. Για την υποστήριξη της μετάβασης αυτής και τη διατήρηση της συνοχής της Ευρωζώνης, οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δημιούργησαν ένα τριμερές πακέτο διάσωσης της Ελλάδας, της χώρας που βρίσκεται στην πιο δεινή κατάσταση, προχωρώντας παράλληλα σε επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και παροχή μηχανισμού σταθερότητας σε προβληματικές χώρες. Οι τελευταίες, όμως, ειδήσεις για πολλά από τα 17 κράτη-μέλη δε φαίνονται καθόλου καλές σε αυτόν τον τομέα. Σήμερα, ακόμη και η σταθερότητα του ευρώ βρίσκεται σε κίνδυνο και κορυφώνονται οι αναταραχές σε όλη την Ευρώπη - ιδιαίτερα στους δρόμους των πόλεων Ελλάδας και Ισπανίας.

Ενώ τα παραδοσιακά ΜΜΕ, πολιτικοί και ειδικοί προτείνουν πληθώρα απόψεων και αγωνίζονται για πιθανές λύσεις, οι πολίτες εκφράζουν την καταπιεσμένη τους απογοήτευση στις χώρες που έχουν δεχτεί "πακέτα διάσωσης". Πολλές διαμαρτυρίες σε όλη την Ευρώπη κατά το 2011 αποτέλεσαν θέατρο ευρύτερης δυσαρέσκειας για τη διαχείριση μιας τέτοιας οικονομικής κρίσης. Με την ευρεία χρήση της πρόσβασης στο Διαδίκτυο, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και οι πλατφόρμες δημοσιογραφίας των πολιτών γίνονται κεντρικό βήμα για ανθρώπους, που προσπαθούν να βγάλουν άκρη με το τι μέλλον περιμένει την Ευρωζώνη.

Ιδιαίτερα με την άνοδο του κινήματος των acampadas και των indignados [Αγανακτισμένων] στην Ισπανία και την Ελλάδα το Μάιο του 2011, η ψηφιακή αφήγηση ολοένα και περισσότερο κατακτά νέα εδάφη για άτομα που παρακινούνται από την ανάγκη να μην σωπάσουν και να πουν τις ιστορίες της καθημερινής τους ζωής σε μια Ευρώπη υπό οικονομική κρίση.

Το ειδικό αφιέρωμα του Global Voices Online για την Ευρώπη σε Κρίση ξεκίνησε την άνοιξη του 2011 και αποσκοπεί στο να δώσει φωνή σε απλούς ανθρώπους που ζούνε με τις κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές συνέπειες των οικονομικών σχεδίων διάσωσης της Ευρώπης. Συνεχίζουμε να καλύπτουμε την Ελλάδα, την Ισπανία, την Ιρλανδία, την Πορτογαλία και άλλες ευρωπαϊκές χώρες, που επηρεάζονται από την τραπεζική κρίση και την κρίση της Ευρωζώνης, μέσα απ' το φακό των συμμετοχικών διαδικτυακών μέσων. Μέχρι τον

Εισαγωγή

Ιούλιο του 2012, η αφοσιωμένη μας ομάδα των περίπου 80 εθελοντών δημιούργησε πάνω από 80 δημοσιεύσεις στα αγγλικά, οι περισσότερες εκ των οποίων μεταφράστηκαν σε διάφορες γλώσσες.
Το παρόν e-book προτείνει μια μικρή μονάχα επιλογή για να καλύψει τις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες και προορίζεται ως ένα ευέλικτο εργαλείο περαιτέρω διάδοσης και συζήτησης για τα τρέχοντα αυτά ζητήματα.

Ενώ τα παραδοσιακά ΜΜΕ συχνά έχουν παρουσιάσει αδυναμίες ή καθιερωμένες εξουσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το αφιέρωμά μας στοχεύει στη γαλούχηση της αλληλεγγύης και της κατανόησης μεταξύ των ευρωπαϊκών εθνών. Στόχος μας είναι να συλλάβουμε το συνεχιζόμενο εύρος προβληματισμού και διαλόγου που προκαλείται από τα ευρωπαϊκά σχέδια διάσωσης, με χαρακτηριστικά τις νέες ιδέες και τις εναλλακτικές απαντήσεις. Μέσω της μετάφρασης και της διεθνούς ομαδικής δουλειάς, η επιμελητική κάλυψη των μέσων των πολιτών από το Global Voices στο αφιέρωμα "Η Ευρώπη σε Κρίση" ελπίζει να χτίσει γέφυρες κατανόησης μεταξύ πολιτών, εκπροσώπων διεθνών ΜΜΕ, ακτιβιστών, μελετητών και νεολαίας από τα κράτη που επηρεάζονται από την οικονομική κρίση σήμερα και στο μέλλον. Μεταξύ των οποίων η ευρύτερη διασύνδεσή του με άλλες περιοχές, ανάμεσά στις οποίες και αρκετές αφρικανικές χώρες.

Το επίκεντρο εδώ είναι στα μέσα των πολιτών, που δείχνουν πώς άτομα, που πάνε ένα βήμα πιο πέρα τη χρήση των social media ως μεγάφωνο προσωπικών προβληματισμών διαδικτυακά, εμπλέκονται φυσικά στην πρωτοποριακή διαδικασία της συλλογικής δημιουργίας. Εργαλεία μέσω διαδικτύου και κινητών τηλεφώνων έφεραν επίσης νέα ορμή στην επαναχρησιμοποίηση πληροφοριών από τους πολίτες, ανεξαρτήτως ηλικίας, και στα πειραματικά εργαστήρια της αυτοσχέδιας δημοκρατίας.

Προκειμένου να έχουμε μια ευρύτερη διάχυση των φωνών αυτών και για να δημιουργήσουμε ένα είδος ιστορικής μνήμης, το πρώτο αυτό e-book του Global Voices με τίτλο "Η Ευρώπη σε Κρίση" συλλέγει τα καλύτερα δείγματα του πλούτου του κοινωνικού διαλόγου, της συμμετοχής και της κινητοποίησης με την ενίσχυση πολιτών που περνάνε αυτούς τους δύσκολους καιρούς της λιτότητας στη Γηραιά Ήπειρο και ακόμη παραπέρα. Ας δούμε τι θα απογίνουν.

Η συντακτική ομάδα του GV "Η Ευρώπη σε Κρίση"

Τι κάνουμε εμείς: Το Global Voices Online είναι μια Μη Κερδοσκοπική Οργάνωση και κοινότητα περισσότερων από 500 bloggers απ' όλο τον κόσμο, οι οποίοι γράφουν για το πώς χρησιμοποιούν οι πολίτες το Διαδίκτυο και τα social media για να ακουστούν οι φωνές τους. Εθελοντές συντάκτες και μεταφραστές συνεργάζονται για να ενισχύσουν το διαδικτυακό διάλογο, γεφυρώνοντας διαφορετικές μπλογκόσφαιρες, δουλεύοντας πέρα απο γλώσσες και πολιτισμούς.Το Global Voices δέχεται περίπου 500.000 επισκέπτες το μήνα στο σύνολο των ιστοσελίδων του σε περισσότερες από 20 διαφορετικές γλώσσες (δείτε και το Lingua Project).

Έχοντας ξεκινήσει από το Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ στις αρχές του 2005, βασιζόμαστε σε υποτροφίες, προμήθειες και δωρεές για την κάλυψη των εξόδων μας.

Η διεθνής μας ομάδα εθελοντών συντακτών και αρχισυντακτών μερικής απασχόλησης συμμετέχουν ενεργά στις τοπικές διαδικτυακές κοινότητες, προσπαθώντας να επανορθώσουν ορισμένες ανισότητες στην προσοχή που δίνουν τα ΜΜΕ, μοχλεύοντας τη δύναμη των μέσων των πολιτών.

Πιστεύουμε στην ελευθερία του λόγου και τη γεφύρωση των χασμάτων που χωρίζουν ανθρώπους, πολιτισμούς και γλώσσες.

Αν και με αρχικό επίκεντρο περισσότερο σε χώρες και θέματα εκτός Δύσης, πρόσφατα η διαδικτυακή μας κάλυψη ενδιαφέρεται επίσης και για διάφορες χώρες της Ευρώπης. Δημοσιεύουμε άρθρα στα αγγλικά βάσει της γλώσσας της ανάλογης χώρας, τα οποία μεταφράζονται στη συνέχεια από εθελοντές σε πολλές άλλες γλώσσες, μεταξύ των οποίων: γαλλικά, ισπανικά, πορτογαλικά, ελληνικά, ιταλικά, καταλανικά και άλλες.

Για ενημερώσεις και τις τελευταίες ειδήσεις περί της "Ευρώπης σε Κρίση", δείτε τη σελίδα του ειδικού μας αφιερώματος, ακολουθήστε μας στο Twitter @GVEuropeCrisis και/ή γραφτείτε στο RSS feed μας.

Για σχόλια, συζητήσεις και περισσότερες πηγές, επισκεφθείτε την ξεχωριστή μας σελίδα στην ιστοσελίδα του Global Voices Books.

Παρακάτω βρίσκεται ένας κατάλογος όλων των συντακτών και μεταφραστών που συνεισέφεραν στα επιλεγμένα άρθρα του παρόντος e-book. Για έναν πληρέστερο κατάλογο μελών του GV που έχουν ασχοληθεί κατά καιρούς με το αφιέρωμα “Η Ευρώπη σε Κρίση”, παρακαλώ δείτε τη σελίδα του ειδικού μας αφιερώματος.

Adriana Gutiérrez, Agnieszka Malinowska, Alba Galvez, Aleksandra Kling, Alena Lakova, Alexia Kalaitzi, Ana Vasquez, Antonella Grati, Ardjana Vogli, Ariane Defreine, Asteris Masouras, Avylavitra, Azucena Ramos, Blanca Barredo, Bijoy, Candy, Chris Moya, Claire Ulrich, Cristy Gomez, Davido, Dijana Djurickovic, Dorota Goczal, Evan Fleischer, FTSK, Gabriela Garcia Calderon Orbe, Gabriella Lillsunde, Giulia Jannelli, Haytham Abo Domaideh, Hsu-Lei Lee, Iryna Natalushko, Kaori Nagatomo, Katrin Zinoun, Katya Churkina, Kristina G. Ilieva, Janet Gunter, Leila Nachawati Rego, Leonard Chien, Louise Ohlsén, Lova Rakotomalala, Luca Di Maio, maj_da_, Maja Veldt-Poklepovic, Manuela Visintin, Maria Lelyuk, Maria Sidiropoulou, Marianna Breytman, Mariateresa Varbaro, Mario Sorgalla, Melina Helm, Michelle Winther, Monika Lewandowska, Natalya Renegar, Neus Adrian Pons, Nicole Schaupke, Nirinandrea, Pantha, Paola D'Orazio, Paula Góes, Percy Balemans, Rayna St, Reza Nahaboo, Samantha Deman, Sanne Greve, Sara Moreira, Sara Sg, Stanislas Jourdan, Stratos Moraitis, Susanna Valle, Suzanne Lehn, Tina Campling, Veroniki Krikoni, Vivienne Griffiths, Yasuyuki Hoshiba, Yhlin, Ylenia Gostoli, Victoria K.Kitanovska, Rania_k.

Για το συγκεκριμένο e-book, συνεργάστηκαν επίσης τα ακόλουθα μέλη της ομάδας του GV Greek: Χριστίνα Χρυσούλα, Βερονίκη Κρικώνη, Σμαράγδα Μαυροπούλου, Πόπη Μαγκλάρα, Αναστασία Γεωργάκη, Νικολέτα Καρύδα, Μαρία Σιδηροπούλου, Γιώργος Κανελλόπουλος, Αλεξάνδρα Σίμιτς, Ιωάννα Παναγιωτοπούλου.

Αντιδράσεις απέναντι στην ελληνική χρηματοπιστωτική κρίση και το ΔΝΤ από την αφρικανική μπλογκόσφαιρα

Με τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η ελληνική οικονομία και η συνακόλουθη παρέμβαση από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), οι αντιδράσεις των αφρικανών bloggers ποικίλουν από ηθικά διδάγματα από παρελθούσες εμπειρίες μέχρι μαθήματα που θα πρέπει να πάρουν οι ίδιοι για τις δικές τους περιοχές.
Σύνταξη: Lova Rakotomalala (15/05/2010), Μετάφραση: Smaragda.

Οι προκλήσεις που αντιμετωπίζει η ελληνική οικονομία και η συνακόλουθη παρέμβαση από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), με σκοπό τον περιορισμό των περαιτέρω ζημιών από την “ελεύθερη πτώση” της οικονομίας, φαίνονται οικείες σε πολλούς Αφρικανούς bloggers. Κατά τη διάρκεια προηγούμενων κρίσεων, το ΔΝΤ είχε εμπλακεί στην πρόταση διαρθρωτικών αλλαγών σε δοκιμαζόμενες αφρικανικές οικονομίες, με ανάμικτα αποτελέσματα. Οι αντιδράσεις των Αφρικανών bloggers ποικίλουν: από ηθικά διδάγματα από παρελθούσες εμπειρίες μέχρι μαθήματα που θα πρέπει να πάρουν οι ίδιοι για τις δικές τους περιοχές.

Το blog *Le petit nègre* παρατηρεί ότι η Ευρώπη ήταν απρόθυμη να ζητήσει την παρέμβαση του ΔΝΤ κατά τη διάρκεια της ελληνικής κρίσης. Αναρωτιέται γιατί ήταν τόσο δύσκολο για μία ευρωπαϊκή χώρα να αποφασίσει να ζητήσει βοήθεια από το ΔΝΤ όταν, όχι και τόσο παλιά, στην Αφρική φαινόταν να είναι ένα μάλλον συνηθισμένο γεγονός. Εδώ ο λόγος που θεωρεί ότι οι ευρωπαϊκές χώρες ανησυχούν για μία “συνταγή ΔΝΤ” για την Ελλάδα:

> Le twist dans le cas grec et que, comme on ne peux pas dévaluer l’Euro comme on a jadis dévalué le Franc CFA, les dirigeants européens se retrouvent contraints et forcés d’aider d’une manière ou d’une autre la Grèce.

> Στην περίπτωση της Ελλάδας, το ζήτημα είναι ότι υπάρχει ισχυρή αντίσταση ενάντια στην υποτίμηση του ευρωνομίσματος με την ταχύτητα που συνέβη στο παρελθόν για το κοινό νόμισμα της γαλλόφωνης Αφρικής, το φράγκο CFA (Cooperation Financiere Africaine). Συνεπώς, οι Ευρωπαίοι ηγέτες βρέθηκαν στη γωνία και εξαναγκάστηκαν να βοηθήσουν την Ελλάδα με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Παρομοίως, ο Lambert Mbela υποστηρίζει επίσης ότι με δεδομένα τα επίπεδα των ελλειμμάτων πολλών ευρωπαϊκών χωρών πέρα από την Ελλάδα, θα πρέπει να αξιολογηθεί μία ουσιαστική υποτίμηση για το Ευρώ:

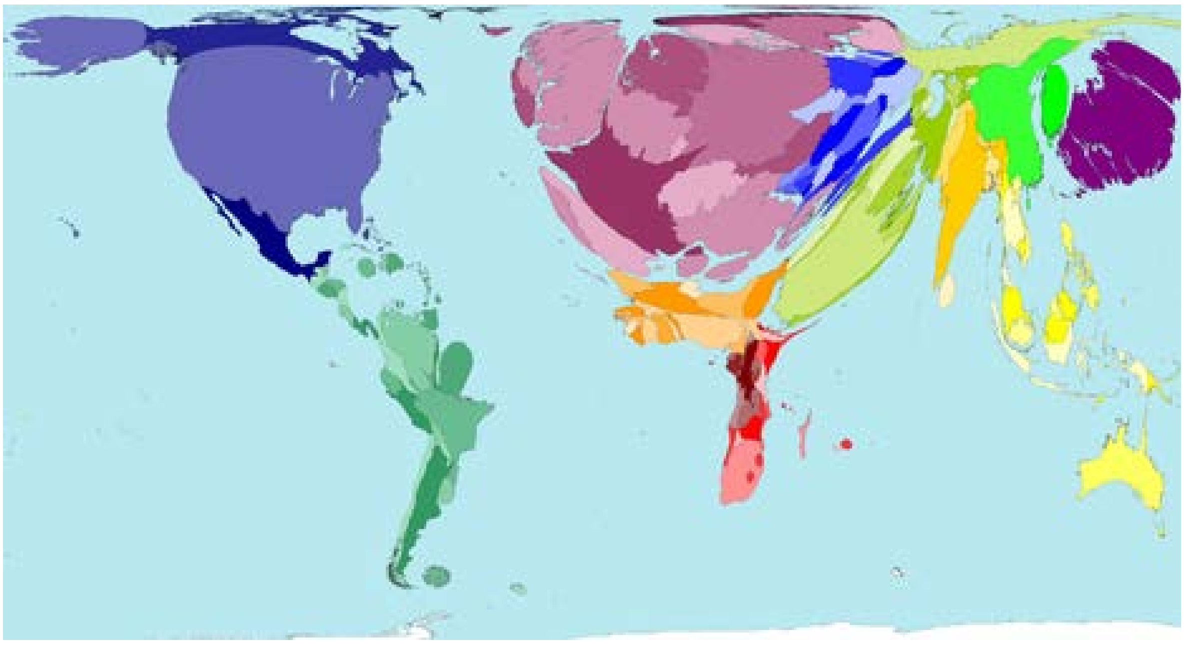
> Admettons quand même que les situations sont similaires : déficit budgétaire, endettement public, taux de chômage élevé, balance commerciale déficitaire, mauvaise gestion des finances publiques, avec comme cerise sur le gâteau, fricotage des données publiques !!!
> Sérieux, si c’avait été le Mexique, l’Argentine ou le Burkina-Faso qui présentait de tels manquements, Monseigneur FMI préconiserait déjà une dévaluation « compétitive » et des programmes d’ajustement structurel afin de rétablir les finances publiques.

> Ας συμφωνήσουμε ότι παρατηρείται μία ομοιότητα των καταστάσεων: έλλειμμα στον κρατικό προϋπολογισμό, δημόσιο χρέος, υψηλή ανεργία, ελλειμματικό εμπορικό ισοζύγιο, κακή διαχείριση των δημοσίων οικονομικών και το "κερασάκι", μαγειρεμένα στατιστικά στοιχεία!! Σοβαρά, εάν μιλούσαμε για το Μεξικό, την Αργεντινή ή τη Μπουρκίνα Φάσο, το ισχυρό ΔΝΤ θα είχε ήδη προτείνει υποτίμηση για να ανακτηθεί η ανταγωνιστικότητα και διαρθρωτική προσαρμογή για να βοηθηθούν τα δημόσια οικονομικά.

Ο Éric Toussaint εξηγεί ότι η φαινομενικά περίεργη πρόβλεψη για παρεμβάσεις του ΔΝΤ ανάλογα με τις περιοχές μπορεί να είναι άμεση συνέπεια του γεγονότος ότι οι νότιες χώρες δεν έχουν μεγάλη επιρροή στη διαδικασία λήψης αποφάσεων στο ΔΝΤ:

> l'Afrique subsaharienne occupe une place égale à la France alors qu'elle compte 10 fois plus d'habitants. L'Afrique au Sud du Sahara ne dispose que de deux membres au sein du Conseil d'administration du FMI et ces deux membres doivent exprimer le point de vue de 48 pays [..] Vous imaginez la difficulté des 48 pays africains à se faire entendre si seuls 2 administrateurs les représentent.

> Η υποσαχάρια Αφρική έχει το ίδιο βάρος με τη Γαλλία, παρότι έχει 10πλάσιο πληθυσμό. Η περιοχή έχει μόνο δύο εκπροσώπους στο Συμβούλιο των Διοικητών του ΔΝΤ, οι οποίοι πρέπει να εκφράσουν τη γνώμη 48 χωρών [..] Μπορείτε να φανταστείτε τι δυσκολία υπάρχει να κάνεις 48 χώρες να ακουστούν, όταν διαθέτεις μόλις 2 εκπροσώπους.

Χάρτης των ψήφων του ΔΝΤ ανά εδάφη το 2006, World Mapper, άδεια CC

Ο Musengeshi Katata στο Forum Realisance ερευνά περαιτέρω τους λόγους που η ελληνική κρίση παρέμεινε για τόσο μεγάλο διάστημα απαρατήρητη. Παρόλο που το ΔΝΤ εξέδωσε πρόσφατα μία αισιόδοξη αναφορά για την κατάσταση στην υποσαχάρια Αφρική, πολλοί παραμένουν επιφυλακτικοί καθώς η έμφαση δόθηκε στην οικονομική ανάπτυξη, αφήνοντας πολλά ζητήματα και πάλι εκτός συζήτησης.

Τέλος, ο Paul Bara στο AfriqueRedaction είναι απαισιόδοξος σχετικά με την εξεύρεση βιώσιμης λύσης για την παγκόσμια κρίση:

> Notre modèle de croissance basé, sur la séquence : crédit - consommation - dette, est obsolète. En second lieu parce que les systèmes politiques et les gouvernements semblent incapables de jeter les bases d'un nouveau modèle de développement [..] Un Krach parait donc inévitable en 2010 puisque comme l'explique Kenneth Rogoff, la défaillance d'un état (ou de plusieurs) paraît inévitable : se posera alors de manière aiguë le problème d'un modèle de croissance totalement inadapté (crise systémique).

> Το τωρινό αναπτυξιακό μας μοντέλο που βασίζεται στην ακολουθία "δάνεια-κατανάλωση-χρέος" έχει ξεπεραστεί. Δεν βοηθείται και από τα πολιτικά συστήματα και τις κυβερνήσεις, που δείχνουν ανίκανοι να θέσουν τα θεμέλια ενός νέου αναπτυξιακού μοντέλου [...] Συνεπώς η κατάρρευση του 2010 μοιάζει αναπόφευκτη, αφού, όπως εξηγεί ο Kenneth Rogoff, η αποτυχία κάποιου άλλου κράτους (ή κρατών), μοιάζει αναπόφευκτη: το πρόβλημα αυτής της συστημικής κρίσης ενός ακατάλληλου μοντέλου ανάπτυξης θα γίνει σύντομα επώδυνα φανερό.

Πορτογαλία: Μια διαμαρτυρόμενη, ανόητη και φτωχή γενιά

Η μάχη έχει ξεκινήσει: σήμερα η γενιά της "ένδειας" βγαίνει στους δρόμους στην Πορτογαλία και έξω απο αυτήν, διαμαρτυρόμενη για την ανεργία των νέων που έχει φτάσει στο 23% και για χιλιάδες άλλους που υποαπασχολούνται ή βρίσκονται υπό ανασφαλείς εργασιακές συνθήκες.
Σύνταξη: Ana Vasquez (11/03/2011), Μετάφραση: Poppy Maglara.

Οι εχθροπραξίες έχουν ξεκινήσει. Στις 12 Μαρτίου, σε πολλές πόλεις σε όλη τη χώρα, καθώς και μπροστά από τα κτίρια πολλών πορτογαλικών πρεσβειών σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, η νεολαία κατεβαίνει στους δρόμους. Σύμφωνα με τους οργανωτές, η διαδήλωση Geração à Rasca [Η Γενιά της "ένδειας"] είναι μια "μη κομματική, κοσμική και ειρηνική διαμαρτυρία, που έχει ως στόχο να ενδυναμώσει την συμμετοχική δημοκρατία στην χώρα". Εμφανίστηκε ως μια αυθόρμητη εκδήλωση στο Facebook και σε λιγότερο από ένα μήνα έχει συγκεντρώσει πάνω από 64.000 δηλώσεις συμμετοχής:

> Nós, desempregados, "quinhentoseuristas" e outros mal remunerados, escravos disfarçados, subcontratados, contratados a prazo, falsos trabalhadores independentes, trabalhadores intermitentes, estagiários, bolseiros, trabalhadores-estudantes, estudantes, mães, pais e filhos de Portugal.
> Protestamos:
> - Pelo direito ao emprego! Pelo direito à educação!
> - Pela… melhoria das condições de trabalho e o fim da precariedade!
> - Pelo reconhecimento das qualificações, competência e experiência, espelhado em salários e contratos dignos!

Εμείς, οι άνεργοι, η γενιά των πεντακοσίων ευρώ [αναφερόμενοι στις μηνιαίες αποδοχές] και άλλοι, χαμηλόμισθοι, οιονεί σκλάβοι, υπεργολάβοι, προσωρινοί, υποτιθέμενοι "ελεύθεροι επαγγελματίες" [προσληφθέντες ως τέτοιοι από τους εργοδότες για να αποφύγουν τις εισφορές των κοινωνικών ταμείων], έκτακτοι, ασκούμενοι, υπότροφοι, εργαζόμενοι φοιτητές, μαθητές, μητέρες, πατέρες και παιδιά της Πορτογαλίας. Εμείς διαμαρτυρόμαστε:
- Για το δικαίωμα στην εργασία! Για το δικαίωμα στην εκπαίδευση!
- Για την βελτίωση των συνθηκών εργασίας και για τον τερματισμό της εργασιακής ανασφάλειας!
- Για την αναγνώριση των προσόντων μας, των δυνατοτήτων και της εμπειρίας μας που θα αντικατοπτρίζεται σε αξιοπρεπείς μισθούς και συμβόλαια!

Η υποαπασχόληση σε γενικό πλαίσιο

Τον προηγούμενο Δεκέμβριο, ο σταθμός TSF Radio News ανέφερε μια δέσμη δεδομένων από την INE (Εθνική Στατιστική Υπηρεσία), η οποία υπογράμμιζε ότι “πάνω από 300.000 νέοι άνθρωποι δεν έχουν καμία [οικονομική] δραστηριότητα”. Στην ιστοσελίδα του, ο ίδιος ραδιοφωνικός σταθμός έγραφε στις 24 Φεβρουαρίου ότι “το 23% της νεολαίας είναι άνεργοι, 720.000 έχουν συμβόλαια περιορισμένου χρόνου και υπάρχει μια επιπλέον αύξηση κατά 14% στην χρήση των recibos verdes [εργαζόμενοι υπό το φορολογικό καθεστώς ανεξάρτητου επαγγελματία] με βάση τα δεδομένα των τελευταίων τριών μηνών”.

Στο blog Epígrafe (Επιγραφή), ο Ricardo Salabert από το κίνημα FERVE (BOIL, ακρωνύμιο για το “Απηυδισμένοι από τους Recibos Verdes”), εξηγεί αυτού του είδους την σχέση με την αγορά εργασίας:

> Os recibos verdes são um modelo de facturação aplicável aos trabalhadores independentes, i.e., às pessoas que prestam serviços ocasionais para entidades várias (empresas ou particulares). São exemplo disso os médicos, os arquitectos (entre outros) que podem passar recibos verdes aos seus clientes, não tendo de se estabelecer como empresa.

> *Οι Recibos verdes* είναι ένα μοντέλο τιμολόγησης που εφαρμόζεται στους αυτοαπασχολούμενους, δηλαδή ανθρώπους που παρέχουν περιστασιακά υπηρεσίες σε διάφορες οντότητες (εταιρίες ή άτομα). Ένα παράδειγμα είναι οι γιατροί, οι αρχιτέκτονες (μεταξύ άλλων) που μπορούν να το χρησιμοποιήσουν για να τιμολογήσουν στους πελάτες τους χωρίς να χρειάζεται να συστήσουν εταιρία.

Και κάπως έτσι αυξάνεται το ποσοστό των εργαζομένων που δεν έχουν κανενός είδους κοινωνική προστασία (σε περίπτωση ασθένειας, εγκυμοσύνης ή θανάτου κάποιου συγγενή), χωρίς αργίες ή άλλου είδους προνόμια. Αυτοί οι εργαζόμενοι μπορούν να απολυθούν ανά πάσα στιγμή από τον εργοδότη, βάσει νόμου, αφού δεν τους συνδέει καμία σχέση με την επιχείρηση. Υπάρχουν δεκάδες χιλιάδες Πορτογάλοι, από όλες τις γενιές, υπό το καθεστώς των “οιονεί recibos verdes“, που παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε εταιρίες υπό τις ίδιες συνθήκες με αυτούς με Συμβόλαιο Εργασίας, όπως περιγράφεται στον Εργατικό Κώδικα (άρθρο 12), που τους διατηρεί σε μια θέση εργατικής “ανασφάλειας”.

Η μουσική ωθεί στην δράση

Κάποιοι μπορεί να τους αποκαλέσουν “η γενιά του ούτε...ούτε...”, όπως ο Rui Rocha εξηγεί, στο blog Delito de Opinião:

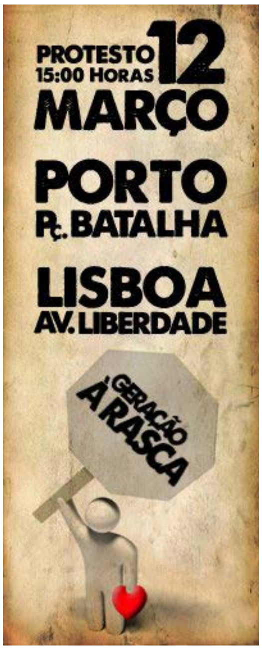
> Nem estudam, nem trabalham. (…) Tipicamente, esta é uma geração potencialmente melhor preparada do que as que a precederam e, aparentemente, muito segura de si. São, todavia, presa fácil da degradação do mercado laboral e não conseguem encontrar uma saída airosa, nem combater este estado de coisas. Os sociólogos identificam uma característica muito comum neste grupo: a inexistência de qualquer projecto de vida. As manifestações mais evidentes são a apatia e a indolência.

Ούτε σπουδάζουν ούτε δουλεύουν. (...) Τυπικά, αυτή η γενιά είναι πιθανά καλύτερα προετοιμασμένη από την προηγούμενη και προφανώς έχει μεγάλη αυτοπεποίθηση. Είναι, παρόλα αυτά, εύκολη λεία κατά την υποβάθμιση της αγοράς εργασίας και δεν μπορούν να βρουν μια αξιοπρεπή διέξοδο ούτε να παλέψουν ενάντια στην τρέχουσα κατάσταση. Οι κοινωνιολόγοι εντοπίζουν ένα πολύ κοινό χαρακτηριστικό σε αυτή την ομάδα: την έλλειψη κάποιου πλάνου ζωής. Οι πιο εμφανείς εκδηλώσεις είναι η απάθεια και η ραθυμία.

Περί τα τέλη Ιανουαρίου, το μουσικό γκρουπ Deolinda παρουσίασε κατά την διάρκεια της περιοδείας του ένα ακυκλοφόρητο κομμάτι που ήρθε να ταράξει τα νερά, δίνοντας όνομα και φωνή σε αυτό που μετέπειτα έγινε γνωστό ως η Ανόητη γενιά.

Sou da geração sem remuneração
E nem me incomoda esta condição
Que parva que eu sou!
Porque isto está mau e vai continuar
Já é uma sorte eu poder estagiar
Que parva que eu sou!
E fico a pensar,
Que mundo tão parvo
Onde para ser escravo é preciso estudar...

Η Αφίσα για την διαμαρτυρία για την γενιά της "ένδειας" από την σελίδα της εκδήλωσης στο Facebook

Ανήκω στην γενιά χωρίς μισθό
Και δεν με ενοχλεί καν αυτή η κατάσταση
Τι ανόητος που είμαι!
Γιατί τα πράγματα είναι δύσκολα και θα συνεχίσουν έτσι
Αλλά εγώ είμαι τυχερός γιατί έχω θέση πρακτικής
Μα τι ανόητος που είμαι
Και αναρωτιέμαι
Πόσο ανόητος κόσμος
Όπου για να γίνεις σκλάβος, πρέπει να σπουδάσεις ...

Το τραγούδι των Deolinda με ένα αυξανόμενο αριθμό θεάσεων περί τις 345.000 στο YouTube αυθόρμητα έγινε ο ύμνος της (πλέον) ανόητης γενιάς.

Λίγες μέρες αργότερα, το κύριο άρθρο μιας δωρεάν καθημερινής εφημερίδας στην Πορτογαλία, υπογεγραμμένο από την διευθύντρια Isabel Stilwell, υποστήριζε ότι “αν σπούδασαν και είναι σκλάβοι, είναι πράγματι ανόητοι. Ανόητοι γιατί ξόδεψαν τα χρήματα των γονιών τους και αυτά των φόρων μας για να σπουδάσουν και κατέληξαν να μην μάθουν τίποτα”. Σε απάντηση έλαβε χιλιάδες σχόλια, τα οποία πολλαπλασιάστηκαν σε όλα τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Ο ύμνος έγινε το μπαρούτι που άναψε το φιτίλι για οποιονδήποτε αισθάνεται ότι πληρώνει για τα λάθη που έκανε η προηγούμενη γενιά.

Πολλά προβλήματα, λίγες λύσεις

Αν από την μια πλευρά αυτό έφερε κάποιους κοντά στον κοινό αγώνα αντίστασης, από την άλλη πλευρά πολλοί άλλοι κράτησαν τις αποστάσεις τους. Ξύπνησε κάποιες παλιές, σχεδόν ξεχασμένες διαμάχες.

Ενώ το blog O Jumento (Βλάκας) αναφέρεται στην αλληλεγγύη ανάμεσα στις γενιές (ή στην έλλειψή της), η Helena Matos, στο blog Blasfémias (Βλασφημία), αμφισβητεί την νομιμοποίηση αυτής της γενιάς να διεκδικεί τα ίδια δικαιώματα με αυτά που απολάμβαναν οι γονείς τους:

> Preparam-se agora os ditos membros da geração à rasca não para exigir que os mais velhos mudem de vida mas sim que também eles possam manter esse tipo de vida. Quem vier depois que se amanhe. A prosseguirmos, dentro de alguns anos, assistiremos a protestos de gerações que se dirão bem pior do que à rasca.

> Τα μέλη της αυτοαποκαλούμενης γενιάς της “ένδειας” ετοιμάζονται τώρα όχι να παροτρύνουν τους πιο ηλικιωμένους να αλλάξουν τρόπο ζωής, αλλά να απαιτήσουν να διατηρήσουν και οι ίδιοι αυτό το είδος ζωής. Αυτοί που θα ακολουθήσουν ας το αντιμετωπίσουν. Τελικά, σε λίγα χρόνια, θα δούμε διαμαρτυρίες από γενιές που θα αυτοπροσδιορίζονται ως κάτι πολύ χειρότερο από γενιά της “ένδειας”

Σάτιρα για το άρθρο της Isabel Stilwell, στην σελίδα του Facebook “artº 21” (το άρθρο του Συντάγματος της Πορτογαλίας που αναφέρεται στο δικαίωμα στην αντίσταση)

Ο Luis Novaes Tito κάνει έκκληση για αλλαγή στο κατεστημένο, στο blog A Barbearia do Senhor Luis (Το Κουρείο του κ. Luis), προειδοποιώντας παράλληλα και για την μάχη μεταξύ γενεών:

> Concordo que, em vez de chorarem pelos cantos embalados pelo faducho do “já não posso mais”, vão para a rua gritar que é tempo de mudar, antes que os mandem embalar a trouxa e zarpar.

> Συμφωνώ οτι αντί να κλαίτε σε γωνίες καθηλωμένοι απο την νοοτροπία "δεν μπορώ να συνεχίσω πια" που θυμίζει φάντο [στμ: παραδοσιακά μελαγχολικά πορτογαλικά τραγούδια], είναι προτιμότερο να βγείτε στους δρόμους ουρλιάζοντας οτι είναι η ώρα για αλλαγή, πριν σας αναγκάσουν να τα μαζέψετε και να φύγετε.

Από τις δημοσιεύσεις και τα σχόλια, απο τα κύρια άρθρα και τις αναλύσεις στα παραδοσιακά μέσα, διαφαίνονται και κάποιοι που συνεχίζουν να προσπαθούν να ωθήσουν την κοινωνία στην καρδιά του προβλήματος: αίτια και λύσεις (γνωρίζοντας ότι είναι ευκολότερο να συμφωνήσεις σε αίτια απ' ότι σε λύσεις). Επομένως η συζήτηση έχει επεκταθεί στον ρόλο του Κράτους και του νομοθέτη, καθώς και στα Πανεπιστήμια και τους άλλους θεσμούς ανώτατης εκπαίδευσης.

Κάπως έτσι συνεχίζει η Πορτογαλία, μια "χώρα ήπιων τόνων", της οποίας το καλάθι του κομφορμισμού μπορεί να έχει γεμίσει για τα καλά. Μακριά από το να προσφέρει μια πλατφόρμα συνομιλιών ανάμεσα στην πολιτική τάξη, την κοινωνία και την γενιά που αφορά, το κίνημα που εμφανίστηκε και αναπτύχθηκε πέρα απο κάθε προσδοκία τώρα αναζητά τον δρόμο του προς την ωριμότητα. Σήμερα είναι η πρώτη μεγάλη του δοκιμασία και δεδομένης της αδυναμίας υπολογισμού των συμμετοχών από τα κοινωνικά δίκτυα, θα μάθουμε την πραγματική έκταση της θέλησης αυτής της γενιάς να αλλάξει την χώρα μόνο όταν έρθει η κατάλληλη ώρα. Και περιμένουμε. Με αγωνία.

Ισπανία: “Yes We Camp,” κινητοποίηση στους δρόμους και το διαδίκτυο

Από τις 15 Μαΐου, Ισπανοί ξεχύθηκαν στους δρόμους για να απαιτήσουν δημοκρατία εν όψει των επικείμενων εκλογών, με χιλιάδες να κατασκηνώνουν σε πολλές πόλεις. Οι διαδηλωτές και υποστηρικτές οργανώνονται σε αποκεντρωμένα και οριζόντια δίκτυα, χρησιμοποιώντας εργαλεία κοινωνικών μέσων για να μοιραστούν και να προωθήσουν πληροφορίες, για να αφηγηθούν τις ιστορίες τους, να συνεργαστούν σε ιδέες, προτάσεις και πρωτοβουλίες.
Σύνταξη: Leila Nachawati Rego (20/05/2011), Μετάφραση: Asteris Masouras.

Από τις 15 Μαΐου, Ισπανοί ξεχύνονται στους δρόμους για να απαιτήσουν δημοκρατία εν όψει των επικείμενων εκλογών, με χιλιάδες να κατασκηνώνουν σε πολλές πόλεις. Στις 18 Μαΐου, καθώς οι διαδηλώσεις έγιναν πρωτοσέλιδα στο διεθνή τύπο, το Εκλογικό Συμβούλιο της Μαδρίτης απαγόρευσε το κίνημα 15Μ(αΐου), αλλά οι οργανωτές τούς αψήφησαν, συρρέοντας στην πλατεία Puerta del Sol για τρίτη συνεχή μέρα, παρά τη βροχή.

Σύμφωνα με το Εκλογικό Συμβούλιο της Μαδρίτης, δεν υπάρχουν “ειδικοί ή σοβαροί λόγοι” για την επείγουσα πρόκληση μαζικών διαδηλώσεων. Αυτές οι δηλώσεις καταδεικνύουν το χάσμα μεταξύ του επίσημου διαλόγου και των αιτημάτων των πολιτών, ενισχύοντας την αντιπολίτευση κατά των δύο κυριοτέρων πολιτικών κομμάτων. Οι διαδηλώσεις εξαπλώθηκαν σε όλη τη χώρα και στο διαδίκτυο, με εκατοντάδες χιλιάδες να διαδηλώνουν σε διάφορες πόλεις όπως η Μάλαγα, η Γρανάδα και η Τενερίφη, και χρήστες να μοιράζονται ενημερώσεις και να υποστηρίζονται μεταξύ τους μέσα από τα social media, και ειδικά το Twitter:

> #acampadasol Mojándose por la democracia y por unos derechos y unos deberes más justos. Mucho Ánimo desde #acampadasegovia #nonosvamos

> #acampadasol [στμ: hashtag που σημαίνει 'κατασκήνωση στην Puerta del Sol της Μαδρίτης'] Βρέχει για τη δημοκρατία και για πιο δίκαια δικαιώματα και καθήκοντα. Πολύ ενθαρρυντικά μηνύματα από #acampadasegovia [κατασκήνωση στη Segovia] #nonosvamos

Εκδηλώσεις αλληλεγγύης προς την Ισπανία οργανώθηκαν επίσης κυρίως μέσω του Facebook και του Twitter μπροστά σε ισπανικές πρεσβείες σε διάφορες πόλεις του κόσμου, όπως στο Λονδίνο και την Ιερουσαλήμ.

> @Anon_Leakspin: A las 19:00 empezará un campamento en la embajada española en Londres (Reino Unido). #spanishrevolution #europeanrevolution #yeswecamp #acampadasol

> @Anon_Leakspin: Στις 19:00 ξεκινά κατασκήνωση στην ισπανική πρεσβεία στο Λονδίνο. #spanishrevolution #europeanrevolution #yeswecamp #acampadasol

Μεσάνυχτα στην Puerta del Sol. Μαδρίτη, 19 Μαΐου. Πηγή φωτογραφίας: Mikel el Prádanos

Οι πολίτες αυτοοργανώθηκαν αποτελεσματικά σε επιτροπές νομικών υποθέσεων, επικοινωνιών, καθαριότητας, υγείας, ακόμα και μουσικής. Συγκεντρώθηκαν τόσα πολλά τρόφιμα στις κατασκηνώσεις, που οι οργανωτές έπρεπε να βρουν κάπου να τα αποθηκεύσουν. Επίσης, πολλοί προσφέρουν εθελοντικές υπηρεσίες μετάφρασης των αποφάσεων της επιτροπής στα αγγλικά, στα γαλλικά, στα αραβικά και στη νοηματική.

Διαδηλωτές στη Μαδρίτη της Ισπανίας. Φωτογραφία του Julio Albarrán, αναδημοσίευση υπό άδεια CC.

Με πολλά hashtags να εμφανίζονται ραγδαία, να αλλάζουν και να αντικαθιστούν το ένα το άλλο στο Twitter, είναι δύσκολο για εξωτερικούς παρατηρητές όπως τα ΜΜΕ και τα κυριότερα πολιτικά κόμματα να παρακολουθήσουν τις εξελίξεις:
#democraciarealya, #spanishrevolution, #acampadasol, #nonosvamos, #yeswecamp, #notenemosmiedo, #juntaelectoralfacts, #esunaopcion, #tomalaplaza, #pijamabloc,

όλα συνυπάρχουν με τα tags για τοπικές κατασκηνώσεις, ένα για κάθε πόλη:
#acampadavalencia, #acampadalgño, #acampadabcn

> @LaKylaB: Cuántos decían que no era posible un cambio? Cuántos creían que siempre viviríamos así? Cuántos?. Esto es solo el comienzo.

> @LaKylaB: Πόσοι είπαν ότι η αλλαγή είναι αδύνατη; Πόσοι πίστεψαν πως θα ζούμε για πάντα έτσι; Πόσοι πολλοί; Αυτή είναι μόνο η αρχή. #acampadabcn

Διαδηλωτές στη Μαδρίτη. Φωτογραφία του Julio Albarrán, αναδημοσίευση υπό άδεια CC.

Τα δεκάδες tags μετέτρεψαν αυτή τη διαμαρτυρία σε ένα κίνημα που είναι δύσκολο να εντοπιστεί. Χωρίς εμφανείς ηγέτες και με αποκεντρωμένο σύστημα επικοινωνιών, οι κινητοποιήσεις στην Ισπανία αποτελούν ακόμα μία ενσάρκωση ενός παγκόσμιου κινήματος, που οι παραδοσιακές δομές δυσκολεύονται να παρακολουθήσουν και να ερμηνεύσουν.

Οι διαδηλωτές δεν αρκούνται μόνο στη χρήση των κοινωνικών μέσων για να οργανωθούν και να αλληλοενημερώνονται, αξιοποιούν υποδειγματικά και τα ψηφιακά συνεργατικά μέσα. Μπορεί κανείς να διαβάσει τους στόχους και τα αιτήματά τους στην ιστοσελίδα Real Democracy Now.

Υπάρχει επίσης ένα wiki, όπου οι χρήστες μπορούν να αναρτήσουν πληροφορίες και υλικό, διαδικτυακά έγγραφα με νομικές συμβουλές σχετικά με το δικαίωμα του συνέρχεσθαι, μία επείγουσα έκκληση, προκειμένου να ζητηθεί η άρση της απαγόρευσης των διαδηλώσεων, και ένα άρθρο που δημοσιεύτηκε την ίδια μέρα σε blogs από αρκετούς ακτιβιστές του κινήματος των #nolesvotes (μην τους ψηφίζετε), ανάμεσα σε πολλές άλλες πρωτοβουλίες που προέκυψαν από διαδικτυακή συνεργασία: “#nolesvotes: για μια υπεύθυνη ψήφο”

> Colaboración distribuida: Te invitamos a copiar este texto y construir páginas de enlaces que referencien todos los sitios que dan apoyo a la iniciativa. De igual modo, invitamos a los demás colectivos que comparten nuestra propuesta a que lleven a cabo acciones similares. La fuerza de la red reside en la distribución y colaboración entre sus nodos.

> Κατανεμημένη συνεργασία: Σας καλούμε να αντιγράψετε αυτό το κείμενο και να φτιάξετε σελίδες με συνδέσμους προς όλες τις ιστοσελίδες που υποστηρίζουν την πρωτοβουλία. Παράλληλα, καλούμε άλλες ομάδες που συμμερίζονται την πρότασή μας να αναλάβουν παρόμοιες δράσεις. Η δύναμη του δικτύου έγκειται στην κατανομή έργου και την συνεργασία μεταξύ των κόμβων.

Κατασκήνωση στην Puerta del Sol, Μαδρίτη. Φωτογραφία Julio Albarrán, αναδημοσίευση υπό άδεια CC.

Κάποια ΜΜΕ και πολιτικοί ηγέτες κατηγόρησαν το κίνημα για έλλειψη καθορισμένης δομής. Όμως οι πολίτες, νέοι και όχι τόσο νέοι, οργανώνονται με διάφορους και καινοτόμους τρόπους. Καταλαμβάνουν δημόσιους χώρους, τόσο στους δρόμους όσο και στο διαδίκτυο, και χρησιμοποιούν ψηφιακά εργαλεία για να οργανώσουν, να μοιραστούν και να χτίσουν τις ιστορίες τους. Μία “σιωπηρή κραυγή” είναι σχεδιασμένη για σήμερα τα μεσάνυχτα της 20ής Μαΐου και φαντάζει έντονα συμβολική αυτού του επικοινωνιακού χάσματος [στμ: βίντεο της σιωπηρής κραυγής από τον χρήστη nubada1 στο YouTube].

Πορτογαλία: Πολίτες ρωτάνε τους Ισλανδούς για τη Δημοκρατία

Πορτογάλοι bloggers και ακτιβιστές εμπνέονται από την πρακτική της Ισλανδίας με την άμεση δημοκρατία, ως απάντηση στην κρίση που αντιμετώπισε η χώρα.
Σύνταξη: Sara Moreira (09/11/2011), Μετάφραση: Ansia Georgaki.

Την ίδια εβδομάδα του Απριλίου που ο πρώην Πρωθυπουργός της Πορτογαλίας, Jose Socrates, ανακοίνωσε την ανάγκη για ένα διεθνές οικονομικό πακέτο διάσωσης για την πληρωμή του δημόσιου χρέους της χώρας ύψους 80 δις ευρώ, οι Ισλανδοί κατέβηκαν στις κάλπες για να απορρίψουν τη συμμετοχή των φορολογούμενων στη συμφωνία "Icesave" για τη διάσωση των τραπεζών.

Παρά το γεγονός ότι η έμπρακτη άσκηση άμεσης δημοκρατίας, η αποκήρυξη ενός διεθνούς πακέτου διάσωσης και η οικονομική ανάκαμψη εντός μιας διετίας της Ισλανδίας δεν έχει καλυφθεί σωστά από τα κυρίαρχα πορτογαλικά μέσα, οι bloggers αναλύουν και εμπνέονται από την ιστορία.

Ο Clavis Prophetarum [ψευδώνυμο] από το blog Quintus αναφέρει γιατί πιστεύει ότι αγνοείται "η θαρραλέα αντίσταση της Ισλανδίας στο οικονομικο-πολιτικό σύμπλεγμα που κυβερνά αντιδημοκρατικά την Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα":

> A opção islandesa não serviu os interesses dos bancos europeus, logo estes têm todo o interesse em que se não fale dela nem que esta possível via chegue aos ouvidos dos cidadãos.
>
> Quando em 2007, a Islândia foi o primeiro país europeus a soçobrar perante a crise mundial, declarando bancarrota por causa da falência do seu maior banco muitos desconsideraram o impacto de tal crise alegando que se tratava apenas de um pequeno país com pouco mais de meio milhão de habitantes e que seria facilmente "socorrido" por um empréstimo do FMI. O problema foi que na Islândia a "ajuda" do FMI foi levada a referendo e... derrotada.

> Η ισλανδική επιλογή δεν εξυπηρέτησε τα συμφέροντα των ευρωπαϊκών τραπεζών, οπότε έχουν αποθέσει ιδιοτελή συμφέροντα στη μη αναφορά αυτής της επιλογής, ώστε η πιθανότητα μιας τέτοιας διεξόδου να μη γίνει ποτέ γνωστή στους πολίτες.
>
> Όταν το 2007 η Ισλανδία ήταν η πρώτη ευρωπαϊκή χώρα που βυθίστηκε εν όψει της διεθνούς κρίσης, κηρύσσοντας πτώχευση εξαιτίας της κατάρρευσης των μεγαλύτερων τραπεζών της, πολλοί παρέβλεψαν τις επιπτώσεις της κρίσης αυτής και ισχυρίστηκαν πως ήταν μόνο μια μικρή χώρα με μόλις πάνω από μισό εκατομμύριο κατοίκους και πως θα διασωζόταν εύκολα με ένα δάνειο του ΔΝΤ. Το πρόβλημα ήταν πως στην Ισλανδία η "βοήθεια" του ΔΝΤ πήγε σε δημοψήφισμα και... συνετρίβη.

Προσθέτει ακόμη πως στην Πορτογαλία “η επίλυση της τρέχουσας κρίσης δεν μπορεί να στηρίζεται σε δέκα χρόνια αυστηρών περιορισμών του προϋπολογισμού για να διατηρηθούν οι τράπεζες που μας δάνειζαν χρήματα αχόρταγα και αδιάκοπα”.

Η εθνική ψηφοφορία είναι μονάχα ένα από τα “μαθήματα” που μπορούν να πάρουν από την Ισλανδία η Πορτογαλία και οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, όπως αναφέρει η διαδικτυακή ειδησεογραφική πλατφόρμα i [pt]. Ο κόσμος έχει οργανώσει ακόμη καθιστικές διαμαρτυρίες μπροστά από το Κοινοβούλιο, απαιτώντας την πτώση της συντηρητικής κυβέρνησης, έχουν παραπέμψει τους υπεύθυνους για την κρίση στη δικαιοσύνη, συμπεριλαμβανομένου και του πρώην Πρωθυπουργού Geir Haarde, του οποίου η δίκη ξεκίνησε τη Δευτέρα 5 Σεπτεμβρίου, ενώ ένα νέο πληθοποριστικό σύνταγμα βρίσκεται σε στάδιο προεργασίας.

Διαμαρτυρία στο Ρέικιαβικ, 2008. Η φωτογραφία είναι από το Flickr της Kristine Lowe (CC BY-NC-SA 2.0).

Πιστεύετε ότι θα έπρεπε να κάνουμε το ίδιο που κάνετε εσείς κι εμείς στην Πορτογαλία;

Σε ένα βίντεο του Miguel Marques, μια ομάδα Πορτογάλων πολιτών ρωτούν τους Ισλανδούς για την κοινωνική τους κινητοποίηση:

> Πώς πήραν θέση τα σωματεία στην Ισλανδία και είδαν τους ίδιους ως συμμετέχοντες στο παιχνίδι στα κινήματα της αντίστασης ενάντια στην κρίση χρέους στην Ισλανδία και σ' όλη την Ευρώπη; (...)
>
> Πώς οργανώνεστε εσείς οι Ισλανδοί για να διαμορφώσετε ένα καλύτερο μέλλον για σας;
>
> (...) Τι γίνεται τώρα; Τι κάνετε ακόμη; Για τι παλεύετε και για τι πιστεύετε πως αξίζει να παλέψεις, για το σύνταγμα ας πούμε; Διαχωρίζει στ' αλήθεια αυτό το σύνταγμα τις δυνάμεις- οικονομική, πολιτική, θρησκευτική; Πώς πιστεύετε ότι θα βοηθήσει αυτό; Ποια πράγματα θέλετε να σας βοηθήσει να αλλάξετε το σύνταγμα; (...)
>
> Τι κάνετε τώρα; Τα δημοφιλή κινήματα... εξακολουθείτε να συγκεντρώνεστε; Είστε οργανωμένοι σε μικρές ομάδες; Οι άνθρωποι χωρίστηκαν όπως οι τέσσερις απ' αυτούς που εκλέχτηκαν; Έχετε μικρές ομάδες συμφερόντων;
>
> (...) Αν εσείς οι λαοί στην Ευρώπη κι εμείς εδώ στο νότο, αν θα μπορούσαμε να βρούμε έναν τρόπο να βρεθούμε και να βρούμε τι πάει λάθος με ολόκληρο το σύστημα, το καπιταλιστικό σύστημα φυσικά; Πώς μπορούμε να δημιουργήσουμε όντως ένα δίκτυο βοήθειας στο οποίο θα μπορούσαμε να προτείνουμε ένα εντελώς καινούριο σύστημα για την Ευρώπη και όχι μόνο; Μπράβο Ισλανδοί!

Για το Miguel Madeira από το blog Vias de Facto, "η σχετική επιτυχία της Ισλανδίας είναι περισσότερο αποτέλεσμα δημοφιλούς κινητοποίησης παρά των "νέων κυβερνήσεων"". Σε ένα σχόλιο στην ανάρτησή του, ο Fernando Ribeiro ξεκινάει τονίζοντας το γεγονός ότι στην Ισλανδία δεν υπήρχε ανάγκη για "βίαιες συγκρούσεις" και λαμβάνει υπόψιν του πως "στην Ελλάδα, την Ιρλανδία και την Πορτογαλία η πολιτική τάξη δεν συμβουλεύεται και ούτε πρόκειται να συμβουλευτεί τους ψηφοφόρους που αντιπροσωπεύει στη λήψη τέτοιων σημαντικών αποφάσεων, όπως η στήριξη στην ευρωπαϊκή χρηματοδότηση". Είναι σημαντικό να:

> requerer abertamente mais democracia na hora das tomadas de decisão fundamentais, e ultrapassar o argumento caduco da democracia liberal em que a democracia representativa funciona assim mesmo.

απαιτούν ανοιχτά περισσότερη δημοκρατία τη στιγμή της λήψης θεμελιωδών αποφάσεων και να υπερνικήσουν το απαρχαιωμένο επιχείρημα της φιλελεύθερης δημοκρατίας, το οποίο λέει ότι η αντιπροσωπευτική δημοκρατία απλά λειτουργεί με αυτό τον τρόπο.

Οι Ισλανδοί δεν απαιτούν απλά περισσότερη δημοκρατία, αλλά συμμετέχουν ακόμη στην "απόλυτη επιβεβαίωση της συμμετοχικής δημοκρατίας. (...) τη Δημοκρατία 2.0", μέσα από ένα νέο πληθοποριστικό σύνταγμα που θα συζητηθεί στο Κοινοβούλιο τον Οκτώβριο. Η Paula Thomaz από την Carta Capital συνοψίζει τη διαδικασία:

> a discussão para a nova [constituição] islandesa se dá através de vídeos do Youtube em tempo real, que mostram os debates do Conselho; fotos no Flick; pequenas frases no Twitter; no site oficial dos temas (em islandês e em inglês); e no Facebook é que as ideias estão abertas para discussão.

η συζήτηση για το νέο ισλανδικό [σύνταγμα] πραγματοποιείται μέσω βίντεο στο Youtube σε πραγματικό χρόνο, που δείχνουν τις συζητήσεις του Συμβουλίου· φωτογραφίες στο Flickr· σύντομες προτάσεις στο Twitter· στην επίσημη ιστοσελίδα των υποθέσεων (στα ισλανδικά και στα αγγλικά)· και στο Facebook όπου οι ιδέες είναι ανοιχτές για συζήτηση.

Για να κλείσει μια ενδελεχή ανάλυση της απάντησης της Ισλανδίας στην κρίση, σε ένα άρθρο γνώμης που δημοσιεύτηκε αρχικά στην ιστοσελίδα Noticias do Douro και μοιράστηκε ευρέως στο Διαδίκτυο, ο μηχανικός και δημόσιος υπάλληλος Fernando Gouveia γράφει:

> Se isto servir para esclarecer uma única pessoa que seja deste pobre país aqui plantado no fundo da Europa, que por cá anda sem eira nem beira ao sabor dos acordos milionários que os seus governantes acertam com o capital internacional, e onde os seus cidadãos passam fome para que as contas dos corruptos se encham até abarrotar, já posso dar por bem empregue o tempo que levei a escrever este artigo.

Αν αυτό ξεκαθαρίζει τα πράγματα έστω για έναν άνθρωπο από αυτή τη φτωχή χώρα στο τέρμα της Ευρώπης, για έναν άνθρωπο που περιφέρεται εδώ πέρα χωρίς καν ψιλά για να γευτεί τις συμφωνίες εκατομμυρίων που οι δικοί του ή δικοί της κυβερνητικοί ηγέτες κλείνουν με το διεθνές κεφάλαιο, μια χώρα όπου οι πολίτες πεινάνε για να ξεχειλίζουν οι υποθέσεις διαφθοράς, τότε ο χρόνος που μου πήρε για να γράψω αυτό το άρθρο δεν πήγε χαμένος.

Ισπανία: Οι διαδηλώσεις της 15ης Οκτωβρίου και η κάλυψη από τα ΜΜΕ

Οι παγκόσμιες διαδηλώσεις της 15ης Οκτωβρίου, που απαιτούσαν την άσκηση πραγματικής δημοκρατίας, ενάντια στη διαφθορά των ελίτ χρηματοοικονομικών εταιρειών ήταν πραγματικά μαζικές στην Ισπανία. Στη δημοσίευση αυτή, αποκαλύπτεται πώς ένα κομμάτι των ισπανικών ΜΜΕ κάλυψε το γεγονός και τις συζητήσεις μεταξύ χρηστών του Διαδικτύου.
Σύνταξη: Chris Moya (22/10/2011), Μετάφραση: Nikoleta Karyda.

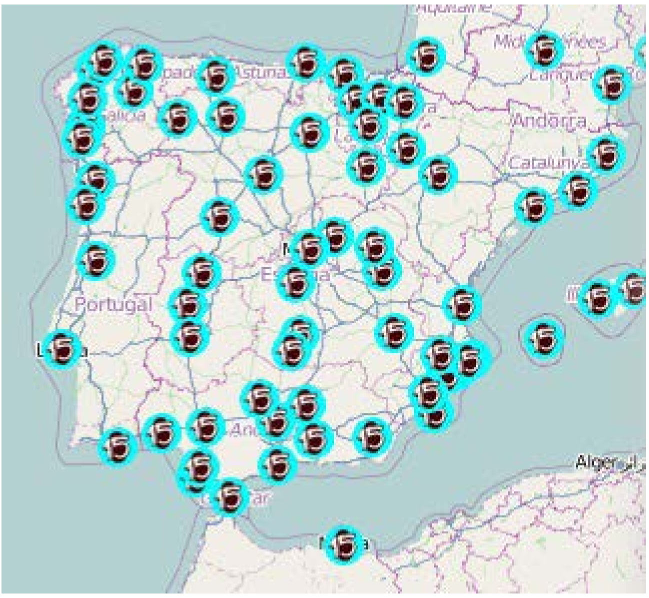
Κατά τη διάρκεια των παγκόσμιων διαδηλώσεων σε πάνω από 1000 πόλεις και 82 χώρες στις 15 του περασμένου Οκτωβρίου, ο κόσμος συγκεντρώθηκε υπό το σύνθημα «Ενωμένοι για την παγκόσμια αλλαγή» για να απαιτήσει τα δικαιώματα του και μια πραγματική δημοκρατία. Το Διαδίκτυο κατακλύστηκε με βίντεο, που καλούσαν τους χιλιάδες πολίτες που διαφωνούν με την πολιτική της λιτότητας και της υποταγής των κυβερνήσεων στις αγορές και στις χρηματοοικονομικές εταιρείες.

@democraciareal: ¿Piensas quedarte en casa y leer lo que ha sucedido en los libros de historia? ¿o quieres ser partícipe y vivirlo? #yosalgo15O #15Oready

@democraciareal: Νομίζεις πως θα μείνεις στο σπίτι και θα διαβάζεις για αυτά που έγιναν στα βιβλία ιστορίας; Ή θέλεις να συμμετέχεις και να το ζήσεις; #yosalgo15O #15Oready

Στην συγκεκριμένη περίπτωση της Ισπανίας, η λίστα των σημείων συνάντησης ήταν κάπως εκτεταμένη, όπως φαίνεται και στη παρακάτω εικόνα:

Σημεία συνάντησης στην Ισπανία, #15O

Στην πρωτεύουσα και τις μεγαλύτερες πόλεις της χώρας, η προσέλευση των ανθρώπων ήταν ιδιαίτερα μεγάλη: έφτασε τα 500.000 άτομα στη Μαδρίτη και τα 350.000 στη Βαρκελώνη. Οι δρόμοι στις προαναφερόμενες πόλεις γέμισαν με αφίσες, ιδέες και ανθρώπους, οι οποίοι ήταν εξοργισμένοι με τα νεοφιλελεύθερα μέτρα. Και οι δύο διαδηλώσεις έλαβαν χώρα ειρηνικά και οι πλατείες περιφρούρησαν τα αισθήματα ενότητας για την παγκόσμια αλλαγή, μια αλλαγή νοοτροπίας.

Τα πιο συντηρητικά μέσα ενημέρωσης της χώρας, τα οποία παραπληροφορούν τους αναγνώστες από τη στιγμή που ξεκίνησε το κίνημα #15O, βγήκαν στους δρόμους με το ακόλουθο πρωτοσέλιδο:

ABC

— Domingo 16-10-2011 / abc.es —

Los indignados «festejan» su protesta planetaria

Το πρωτοσέλιδο της ABC στις 16 Οκτωβρίου 2011 – Οι αγανακτισμένοι διαδηλωτές «γιορτάζουν» τη παγκόσμια διαμαρτυρία τους.

EL MUNDO

El PP conseguiría hoy 196 escaños y el PSOE sólo 117

La UE quiere devaluar un 20% la deuda española tras considerar que es tóxica

La ausencia de Blair convierte a Kofi Annan en la única figura relevante en la mesa sobre ETA

El 15-M resurge pacíficamente en España y con violencia en Roma

Το πρωτοσέλιδο της El Mundo υποβαθμίζει τις διαδηλώσεις και παρουσιάζει τους διαδηλωτές βίαιους.

@MikelSB: Acabo de ver la portada de #ABC bit.ly/nAqieS
¡Lamentable manipulación! Sacan la única manifestación con incidentes del #15o

@MikelSB: Μόλις είδα το πρωτοσέλιδο του #ABC. Μια απαίσια χειραγώγηση! Φωτογραφίζουν την μόνη διαδήλωση #15o που είχε βίαια επεισόδια

Ο επικεφαλής της εφημερίδας El Mundo, Pedro J. Ramírez, διενήργησε μια δημοσκόπηση στο Twitter, που υπαινίσσεται τη θέση που τα συντηρητικά ενημερωτικά μέσα θέλουν να προσδώσουν στο παγκόσμιο κίνημα για την αλλαγή. Είτε τοποθετούν το κίνημα 15M στην άκρα αριστερά και τους παρουσιάζουν βίαιους ή υποβιβάζουν τελείως τα χιλιάδες άτομα που βγήκαν στους δρόμους.

@pedroj_ramirez: Q opináis? a) El 15M generará nuevo partido de izdas. b) El 15M derivará en violencia antiRajoy. c) El 15M seguirá lúdico e irrelevante.

@pedroj_ramirez: Τι πιστεύετε; α) το 15M θα δημιουργήσει ένα νέο κόμμα της Αριστεράς. β) το 15M θα πυροδοτήσει βία ενάντια στον Ραχόι. γ) το 15M θα συνεχίσει να είναι ψυχαγωγικό και ασήμαντο.

LA RAZÓN

HOY CON LA RAZÓN
Colección Cine Americano y las revistas «Diez minutos», «A Tu Salud» y «L'Osservatore Romano»

LAS RAZONES DEL CAMBIO

Por la derrota real de ETA

El único final digno pasa por la disolución de la banda, la entrega de las armas, y la petición de perdón a las víctimas sin concesiones políticas

ENCUESTA NC REPORT
El 81,6% de los españoles exige un fin con vencedores y vencidos

HOMENAJE A LAS VÍCTIMAS La portada de LA RAZÓN recuerda hoy los nombres de los 858 asesinados por la banda terrorista

Javier Moro gana el 60 premio Planeta con «El imperio eres tú»
El escritor novela la historia del emperador brasileño Pedro I e Inma Chacón queda finalista P. 84

Los Príncipes, con el ganador

CAOS GLOBAL EN LAS CALLES
Nuevo desafío de los «indignados» que toman Madrid sin autorización y provocan disturbios en Roma P. 42 y 49

Το πρωτοσέλιδο της La Razón δεν τόνισε τις μαζικές διαδηλώσεις.

Όπως φάνηκε στα πρωτοσέλιδα την επόμενη μέρα, στις 16 Οκτωβρίου, δεν μοιράζονται όλες οι εφημερίδες τους ίδιους τίτλους ούτε λογοκρίνουν στο ελάχιστο τις πληροφορίες, σε αντίθεση με κάποιες που αναφέρθηκαν προηγουμένως.

Η ελληνική οικονομική κρίση και διαμαρτυρίες εναντίον της λιτότητας: Η ιστορία ως τώρα

Το ελληνικό κίνημα των Αγανακτισμένων φάνηκε να καταποντίζεται κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, αλλά εμφανίστηκε να ξανασηκώνει πανιά το Σεπτέμβριο, με την επιβολή ακόμη ενός κύματος μέτρων λιτότητας.
Σύνταξη: Asteris Masouras (28/10/2011), Μετάφραση: Veroniki Krikoni.

Μετά από ενάμιση χρόνο απέλπιδων διαπραγματεύσεων διάσωσης και δόσεων φειδωλά μοιρασμένων από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα δυσεπίλυτα και ολοένα και πιο αναποτελεσματικά μέτρα λιτότητας που επιβάλλει η “τρόικα” για τη σοσιαλιστική κυβέρνηση στην Ελλάδα έχουν αντιμετωπιστεί με ακατάπαυστες διαμαρτυρίες. Το δράμα της ευρωπαϊκής κρίσης χρέους με επίκεντρο την Ελλάδα έχει φτάσει στο απροχώρητο, καθώς οι πολιτικοί εναγωνίως αναζητούν εναλλακτικές αποδέσμευσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την αυξανόμενη δανειοληψία.

Δρομέας μασκαρεμένος “ταραξίας”. Φωτογραφία με την άδεια της ομάδας multimedia των Αγανακτισμένων της Αθήνας, (CC BY-NC-ND 3.0).

Το ελληνικό κίνημα των Αγανακτισμένων, εμπνεόμενο από τις εξεγέρσεις της “Αραβικής Άνοιξης” και του ευρωπαϊκού επαναστατικού κινήματος που ξεκίνησε στην Ισπανία, επικεντρώνεται κυρίως σε καθιστικές διαμαρτυρίες σε πλατείες της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Φάνηκε να καταποντίζεται κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, έπειτα από μια σειρά βίαιων αστυνομικών καταστολών, αλλά εμφανίστηκε να ξανασηκώνει πανιά το Σεπτέμβριο, καθώς ξεκίνησε να βράζει ο συλλογικός θυμός με την επιβολή ακόμη ενός κύματος μέτρων λιτότητας, που ακολούθησαν το σχέδιο διάσωσης που συμφωνήθηκε κατά την έκτακτη σύσκεψη της Ευρωζώνης τον Ιούλιο.

Οι συνέπειες της λιτότητας

Με την ανεργία στους νέους πάνω από το 40% και αβεβαιότητα να πλανάται σχετικά με τη μείωση των προοπτικών απασχόλησης κατ' οίκον, η συνεχής λιτότητα έχει δημιουργήσει ένα νέο κύμα μετανάστευσης, αυτή τη φορά από τα πιο λαμπρά νιάτα της Ελλάδας, επιδεινώνοντας τα εμπόδια για την οικονομία μέσω ενός αναγκαστικού και επιλεκτικού αγώνα δρόμου για συνταξιοδότηση, που έχει επιφέρει η συρρίκνωση του εργατικού δυναμικού και η αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης.

Η ίδια η λιτότητα μπορεί να αποτελεί και παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως υπογράμμισε τον Ιούλιο ειδικός των ν. Η αδυσώπητη πληθώρα μέτρων λιτότητας επιβαρύνει την καθημερινή ζωή των Ελλήνων με το να ψαλιδίζονται οι κοινωνικές παροχές και να είναι δυσπρόσιτα ακόμη και βασικά αγαθά λόγω διαδοχικών αυξήσεων στο ΦΠΑ και στους μισθούς και περικοπών σε συντάξεις και επιδόματα. Πρόσφατη δημοσίευση στο ιατρικό περιοδικό Lancet ισχυρίζεται πως η κρίση επίσης μπορεί να επιφέρει δυσμενείς επιπτώσεις στην υγεία του πληθυσμού, ενόσω περιστατικά αυτοκτονιών και εγκληματικότητας έχουν πάρει την ανιούσα.

Οι Έλληνες που ασχολούνται με το δημιουργικό επηρεάζονται επίσης από τη λιτότητα, χρησιμοποιώντας blogs και μέσα κοινωνικής δικτύωσης για να διοχετεύσουν την αγανάκτησή τους. Η blogger και copywriter Κωνσταντίνα Δελημήτρου σκιαγραφεί μια ζοφερή εικόνα της οικονομικής ανασφάλειας που έχει τυλίξει το μυαλό και το σώμα των Ελλήνων:

> Οι περισσότεροι είμαστε με μόνιμες τανάλιες στα στομάχια για το περισσότερο μέρος της ημέρας και της νύχτας. Ένα βλαμμένο συνοθύλευμα από φόβους, αγωνίες, εικόνες τρομακτικές που δε θες αλλά σου σφηνώνονται στο κεφάλι και δε σ' αφήνουν να πάρεις ανάσα. [..] ακούς να ρωτάνε πόσα μακαρόνια να βάλουν στην άκρη για μια ώρα ανάγκης, πώς θα πάνε στη δουλειά χωρίς φράγκο και πόσο νερό άραγε να θέλει ένα μποστάνι στο μπαλκόνι. Και εκείνη η κυρία ένα βράδυ στο μετρό. Που έκλαιγε για δέκα ευρώ στο τηλέφωνο. Τα παιδιά της στο νοσοκομείο και δεν έβρισκε δέκα ευρώ να ταΐσει τα εγγόνια. Και αυτός που μιλούσε δεν είχε να της δώσει. Και δεν είχα ούτε εγώ. Αλλά και να 'χα, πώς να πλησιάσεις τον άλλο να τον βοηθήσεις;

Μαζική διαμαρτυρία “Αγανακτισμένων” στην Αθήνα.
Φωτογραφία από τον χρήστη endiaferon, © Demotix
(29/05/2011).

Η Cyberela, web designer, σχολιάζει ξερά τις προοπτικές της ως χρόνια πάσχουσα από αιμαγγείωμα:

> @Cyberela: Φυσικά τις θεραπείες που κάνω τώρα δεν μπορει να μου τις πληρώσει η ασφάλιση. Ο κόσμος με αιμαγγειωμα είναι καταδικασμένος στην Ελλάδα.

Και ο ηθοποιός Χάρης Αττώνης δημοσίευσε μια λακωνική παρατήρηση περί μετανάστευσης:

> @hartonis: Οι μισοί γνωστοί μου μετακόμισαν στο εξωτερικό. Οι άλλοι μισοί, μέσα τους.

Συγκρούσεις με την αστυνομία

Η ανεξέλεγκτη αστυνομική βία επιδεινώνει τις κοινωνικές πιέσεις. Τα σοβαρότερα περιστατικά σημειώθηκαν στις 28-29 Ιουνίου με άνευ προηγουμένου αστυνομική βία εναντίον διαδηλωτών στην πλατεία Συντάγματος στην Αθήνα, η οποία καταδικάστηκε από διεθνείς οργανισμούς ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι οποίοι σημείωσαν τη μαζική χρήση δακρυγόνων και πίεσαν την Ελληνική Αστυνομία να σταματήσει τη χρήση υπερβολικής βίας.

Οι καθιστικές διαμαρτυρίες των Αγανακτισμένων, έχοντας ήδη χάσει κόσμο λόγω των καλοκαιρινών διακοπών, δέχθηκαν επιδρομή από την αστυνομία το βράδυ και διαλύθηκαν, με περιοριστικά μέτρα που κατά τα λεγόμενα αναρτήθηκαν σε ορισμένες περιπτώσεις για την αποφυγή μελλοντικών συγκεντρώσεων, όπως συνέβη αργότερα σε καθιστικές διαμαρτυρίες στην Ισπανία και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Η καθιερωμένη ομιλία του Πρωθυπουργού κατά την έναρξη της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης το Σεπτέμβριο σημαδεύτηκε με οργισμένες διαμαρτυρίες και συμπλοκές, καθώς διαφορετικές ομάδες συνέκλιναν στην πλατεία έξω από την Έκθεση, η οποία φυλασσόταν από πολυπληθή αστυνομική δύναμη, την ώρα που ανακοινωνόταν άλλος ένας έκτακτος φόρος ακίνητης περιουσίας.

Η γενική συνέλευση των Αγανακτισμένων της Αθήνας, 29/5/2011. Φωτογραφία από την Cyberela με άδεια CC BY-NC-ND 3.0.

Χρήση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης

Το Twitter αναδείχθηκε ως κεντρική πλατφόρμα για τη δημοσιογραφία των πολιτών και του ακτιβισμού στην Ελλάδα, από το 2008 και τις διαμαρτυρίες κατά της αστυνομίας για τη δολοφονία του ανήλικου Αλέξη Γρηγορόπουλου. Αρκετοί ακτιβιστές επιμελητές ειδήσεων χρησιμοποίησαν εργαλεία συγκέντρωσης tweets για να καταγράψουν σε χρονική σειρά τις διαμαρτυρίες ενάντια στη λιτότητα, παράγοντας ένα εντυπωσιακό σύνολο δουλειάς.

Η Θεοδώρα Οικονομίδη (@IrateGreek στο Twitter) χρησιμοποίησε το Chirpstory για την επιμέλεια μιας χρονικής καταγραφής των περισσότερων μεγάλων διαμαρτυριών στην Αθήνα, ενώ ο Αντώνης Γκαζάκης (@gazakas στο Twitter) δημοσίευσε καθημερινές στιγμές σε απευθείας σύνδεση από τη γενική συνέλευση των Αγανακτισμένων της Θεσσαλονίκης στο Storify.

Η Μυρτώ Ορφανουδάκη Simic συνέλεξε βίντεο από την αστυνομική βιαιότητα της 29ης Ιουνίου. Εν τω μεταξύ, 31.000 χρήστες πάτησαν “like” στη σελίδα των Αγανακτισμένων της Αθήνας στο Facebook, ενώ 5.000 χρήστες πάτησαν “like” στο προφίλ των Αγανακτισμένων της Θεσσαλονίκης. Δεκάδες φωτογράφοι έχουν δημοσιεύσει φωτορεπορτάζ με θέμα τις διαμαρτυρίες στην Ελλάδα στο Demotix από τις αρχές του 2009, ενώ χιλιάδες φωτογραφίες και δεκάδες βίντεο από ακτιβιστές και πολίτες δημοσιογράφους έχουν δημοσιευτεί στο blog της ομάδας multimedia των Αγανακτισμένων της Αθήνας στην Πλατεία Συντάγματος υπό άδεια Creative Commons από τότε που ξεκίνησαν οι διαμαρτυρίες αυτές.

Σε ένα χιουμοριστικό τόνο, η Θεοδώρα ξεκίνησε επίσης το hashtag #GreekPoliticianManual (Το Εγχειρίδιο του Έλληνα Πολιτικού), βασιζόμενη στο αντίστοιχο Εγχειρίδιο του Άραβα Τυράννου από τον Iyad El Baghdadi, προκειμένου να αντλήσει γέλιο από την ηθική και την πρακτική των πολιτικών. Η παρωδία “Angry Greeks εναντίον Angry Birds”, που δημιουργήθηκε από την ομάδα ToonPosers, έχει συγκεντρώσει 105.000 μέχρι τώρα προβολές στο YouTube.

Διαμαρτυρία στην πλατεία Συντάγματος, 25/5/2011. Φωτογραφία από τους Αγανακτισμένους της Αθήνας, με άδεια CC BY-NC-ND 3.0.

Ελλάδα: “Η γέννα δεν είναι εμπόρευμα!”

Αισθήματα αποτροπιασμού και οργής προκάλεσε η είδηση ότι δημόσια νοσοκομεία αρνήθηκαν να περιθάλψουν ετοιμόγεννες, επειδή δεν είχαν να πληρώσουν το αντίστοιχο αντίτιμο των 950 ευρώ.
Σύνταξη: Veroniki Krikoni (08/12/2011), Μετάφραση: Veroniki Krikoni.

Γέννα. Φωτογραφία από το λογαριασμό χρήστη riqfy στο Flickr (CC BY-NC-SA 2.0)

Αισθήματα αποτροπιασμού και οργής προκάλεσε η είδηση που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Ελευθεροτυπία στις 5 Δεκεμβρίου, σύμφωνα με την οποία δημόσια νοσοκομεία αρνήθηκαν να περιθάλψουν ετοιμόγεννες, επειδή δεν είχαν να πληρώσουν το αντίστοιχο αντίτιμο των 950 ευρώ.

Τα εν λόγω περιστατικά έλαβαν χώρα το μήνα Νοέμβριο σε δημόσια νοσοκομεία 4 πόλεων της ελληνικής επικράτειας: Αθήνας, Θεσσαλονίκης, Ρόδου και Ρεθύμνου. Στις περιπτώσεις αυτές, εφαρμόστηκε το μέτρο της “κλειστής ενοποιημένης νοσηλείας”: βάσει του τιμοκαταλόγου του Υπουργείου Υγείας, 950 ευρώ κοστίζει ο φυσιολογικός τοκετός και 1500 ευρώ ο τοκετός με καισαρική τομή. Η έγκυος προκαταβάλλει τα χρήματα και μετά γίνεται ο συμψηφισμός με το επίδομα τοκετού.

Με καθυστέρηση μερικών ημερών, στο θέμα παρενέβη το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, το οποίο με εγκύκλιό του τόνισε ότι στο εξής δεν θα απαιτείται η προκαταβολή του συγκεκριμένου ποσού, αφήνοντας όμως ανοιχτό το θέμα της διαφοράς ανάμεσα στο ποσό του τιμοκαταλόγου και αυτού που καταβάλλεται ως επίδομα τοκετού.

Δυο γυναικείες οργανώσεις, η "Πρωτοβουλία Γυναικών ενάντια στο χρέος & στα μέτρα λιτότητας" και η "Αδέσμευτη Κίνηση Γυναικών", ανέλαβαν να γνωστοποιήσουν τα προαναφερθέντα περιστατικά προς ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης:

> Η γέννα δεν είναι προνόμιο για τους πλούσιους! Ζητάμε δωρεάν τοκετό, τα λεφτά των τοκοχρεολυσίων να πάνε αμέσως στην υγεία...

Η είδηση αναμεταδόθηκε και σχολιάστηκε σε διάφορα μέσα κοινωνικής δικτύωσης στο Ελληνικό διαδίκτυο.

Ο Δημήτρης Οικονόμου εκφράζει την ντροπή του για το γεγονός αυτό:

> @d_oikon: ΝΤΡΟΠΗΗΗΗ...! Που φτάσαμε γαμώτο!! [Έδιωξαν από νοσοκομεία ετοιμόγεννες που δεν είχαν χρήματα...]

Ενώ ο χρήστης Gangelakis συμπληρώνει, στο κλίμα της αφετηρίας των εορτινών ημερών:

> @Gangelakis: Και ο Χριστός σε σπηλιά γεννήθηκε: Δημόσια νοσοκομεία αρνήθηκαν α περιθάλψουν ετοιμόγεννες,επειδή δν είχαν ν πληρώσουν

Η Nemi Vl σε ανάρτηση στο προσωπικό της προφίλ στο Facebook σχολίασε:

> Ένα ένα τα διαβάζω σήμερα, σκάνε σαν χαστούκια...

Ο χρήστης Lector σε φόρουμ συζήτησης τονίζει την ουσία του περιστατικού αυτού:

> Δεν κοιταξαν την ταυτοτητα αλλα το πορτοφολι.

Στο ίδιο φόρουμ, ο χρήστης simonbolivar καταφεύγει σε σύγκριση με το σύστημα υγείας της Αμερικής...

> Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΞΕΦΤΙΛΑ!
> Ο ΔΙΑΣΥΡΜΟΣ ΕΝΟΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ,ΚΑΙ ΜΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ!
> Μας κανανε Αμερικη,οπου αν δεν εχεις καλη ασφαλιση εισαι τελειωμενος!

...ενώ στο ίδιο κλίμα και με ειρωνικό τόνο συμπληρώνει ο χρήστης Isis σε δημοσίευση διαφορετικού φόρουμ:

> Συγκίνηση, γινόμαστε Αμερική.
> Ακούς εκεί να ξεγεννάνε δωρεάν τα δημόσια νοσοκομεία. Κατάργηση και του επιδόματος τοκετού ΤΩΡΑ.

Σε ειδησεογραφικό πόρταλ όπου αναφέρθηκε η είδηση, κάτω από την αρχική δημοσίευση ο χρήστης Harry εκφράζει την οργή του για τα ακριβά νοσήλια και την αντιμετώπιση της μητρότητας:

> Από όλες τις επιθέσεις που έχω δεχτεί από το κράτος (χαράτσια, ΔΕΗ, φόροι) πρέπει να πω ότι η μεγαλύτερη οργή μου προκαλείται από το πως αντιμετωπίζει την έγκυο γυναίκα μου. Η ασφάλειά μου δεν καλύπτει τίποτα πλέον (ΤΕΒΕ) και το νοσοκομείο είναι πανάκριβο και για κλάμματα. Κάθε κράτος στηρίζει την μητρότητα εκτός από την Ελλάδα. Αν συνεχίσει αυτή η κατάσταση θα μεταναστεύσουμε σε άλλη χώρα οικογενειακώς.

Ο χρήστης Jordi στο Twitter ασκεί κριτική στο πού πρέπει να αποδοθεί η ευθύνη:

> @jorjito73: Έδιωξαν από νοσοκομεία ετοιμόγεννες που δεν είχαν χρήματα...Όχι δεν φταίει ο Λοβέρδος, οι ανάλγητες διοικήσεις...

Ενώ στη συνέχεια, η συζήτηση μετατίθεται σε εντελώς διαφορετικό θέμα σχετικά με το μέλλον της χώρας και τους μελλοντικούς πολίτες της:

> @katerinas_diary: @jorjito73 επεμβαίνουν και στο μέλλον της φυλής δηλαδή.. Αν οι άνεργες κλπ ετοιμόγεννες δεν θα γίνονται δεκτές στα δημόσια νοσοκομεία!!!

> @jorjito73: @katerinas_diary Είναι μια αρχή κι αυτή για να διαμορφώσουν οριστικά & αμετάκλητα το εκλογικό σώμα τα επόμενα χρόνια... Αίσχος και κατάντια

Οι γεννήσεις στην Ελλάδα έχουν μειωθεί κατά 15% τον τελευταίο χρόνο, καθώς η οικονομική κατάσταση αναγκάζει πολλά ζευγάρια να αναβάλουν την απόκτηση του πρώτου ή του δεύτερου παιδιού.

Κρίση στην Ευρωζώνη: Ανταποκρίσεις της δημοσιογραφίας πολιτών 2011

Το 2011 θα μείνει χαραγμένο στη μνήμη για την Ευρωπαϊκή κρίση χρέους και τις επιπτώσεις της στην παγκόσμια οικονομία, αλλά και τις σκληρές συνέπειες στην καθημερινή ζωή. Η κρίση ξεκίνησε το 2007 και η Ευρώπη ζει τη σκοτεινότερη οικονομική περίοδο απο το 1930.
Σύνταξη: Paola D'Orazio (07/01/2012), Μετάφραση: Ioanna Panagiotopoulou.

Το 2011 θα μείνει χαραγμένο στη μνήμη για την ευρωπαϊκή κρίση χρέους και τις επιπτώσεις της στην παγκόσμια οικονομία, αλλά και τις σκληρές συνέπειες στην καθημερινή ζωή. Η κρίση ξεκίνησε το 2007 και η Ευρώπη ζει τη σκοτεινότερη οικονομική περίοδο από το 1930.

Λόγω της αυξανόμενης σημασίας του θέματος και της διάχυσης πληροφοριών στις πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης, τους τελευταίους μήνες πολλαπλασιάστηκε το «οικονομικό blogging" (και tweeting). Γνώμες, σκέψεις και αντιδράσεις αφθονούν στο διαδίκτυο και προσπαθούν να βγάλουν νόημα για το τι μέλει γενέσθαι στην Ευρωζώνη.

Λαμβάνοντας υπόψιν τις αυξήσεις στο ΦΠΑ και τις μειώσεις σε μισθούς, συντάξεις και επιδόματα, κάποια βασικά αγαθά γίνονται λιγότερο προσιτά. Ο Ινδός blogger Deepankar Basu έγραψε για τον ινδικό οικονομικό ιστότοπο Sanhati:

> Αυτά τα μέτρα [λιτότητας] μειώνουν τις δαπάνες και αυξάνουν τους φόρους, προκειμένου να περιοριστούν τα ελλείμματα των κυβερνήσεων. Ωστόσο, οι περικοπές σε δημόσιες δαπάνες και η αύξηση φόρων σε αυτή τη συγκεκριμένη στιγμή είναι η χειρότερη δυνατή κατεύθυνση, μειώνοντας τη συνολική ζήτηση και ακόμα περισσότερο ωθώντας τις οικονομίες βαθύτερα στην ύφεση.

Δημόσια χρέη και υποβαθμίσεις οίκων αξιολόγησης: διαμαρτυρίες στο δρόμο

Η κρίση θεωρείται πως ξεκίνησε εντός τριών χωρών: Ιρλανδίας, Ελλάδας και Πορτογαλίας, σύντομα όμως εξαπλώθηκε σε Ιταλία και Ισπανία.

Δεδομένου ότι οι διεθνείς οίκοι αξιολόγησης έδωσαν τις εκτιμήσεις τους (βαθμολογίες) περί εθνικής αξιοπιστίας (ικανότητα πληρωμής δημοσίου χρέους), φάνηκε πως "κρατούσαν το ραβδί" για το μέλλον της Ευρωζώνης. Αυτή η δύναμη για την τύχη κάθε κράτους προκάλεσε έντονες συζητήσεις σε όλη την Ευρώπη, εκ των οποίων πολλές αμφισβητούσαν τη νομιμότητα των αναλύσεών τους.

Στην Πορτογαλία, για παράδειγμα, υπήρξε ισχυρή αναταραχή και αντίδραση, όταν ο αμερικανικός οίκος αξιολόγησης χρηματοπιστωτικών κινδύνων Moody's κατέταξε το πορτογαλικό χρέος ως "μη βιώσιμο".

Ο πυρήνας των διαδηλώσεων συνέβη το Μάιο. Όλα ξεκίνησαν στην Ισπανία με το κίνημα 15M συντονισμένο κυρίως από την οργάνωση νεολαίας Democracia Real Ya, η οποία ήταν εξαιρετικά ενεργή στο διαδίκτυο και διοργάνωνε μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στη διαφθορά, την ανεργία και τις πολιτικές δομές που φέρονται να ευνοούν το δικομματικό σύστημα.

Οι *acampadas* με αφετηρία την Plaza del Sol στη Μαδρίτη γρήγορα "εξαπλώθηκαν" και σε άλλες ισπανικές πόλεις, όπως Βαρκελώνη, Σεβίλλη και Μάλαγα. Μέσα σε λίγες εβδομάδες ενεργοποιήθηκαν κινήσεις σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, αλλά και παγκοσμίως, ενώ μετέπειτα εμφανίστηκε το κίνημα Occupy Wall Street.

#campmap για #worldrevolution – Πάνω από 600 συγκεντρώσεις και κατασκηνώσεις συγκροτήθηκαν σε αλληλεγγύη με τις ισπανικές διαμαρτυρίες έως το τέλος του Μάη 2011.

Κάποιοι, συμπεριλαμβανομένων και των συμβατικών μέσων ενημέρωσης, γρήγορα έκαναν συνδέσεις μεταξύ της λεγόμενης Ισπανικής Επανάστασης και της Αραβικής Άνοιξης.

> Como si se tratara de la plaza Tahrir, en Egipto, escenario de las protestas populares. El caldo de cultivo del derrocamiento de Hosni Mubarak. Esto es distinto pero puede ser el embrión de algo. Quién sabe.

> Σαν να ήταν η πλατεία Ταχρίρ στην Αίγυπτο σκηνή των λαϊκών διαμαρτυριών. Το γόνιμο έδαφος για την ανατροπή του Χόσνι Μουμπάρακ. Αυτό είναι διαφορετικό, αλλά μπορεί να είναι η εμβρυακή κατάσταση για κάτι άλλο. Ποιος ξέρει.

Η αλληλεγγύη στο ισπανικό κίνημα ήρθε γρήγορα από την Ελλάδα, η οποία υπήρξε η πρώτη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που γεύτηκε τη λιτότητα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας από το 2010. Στην Ελλάδα συγκεκριμένα, τα συλλαλητήρια ενάντια στη λιτότητα υπήρξαν ισχυρότερα. Τον Ιούνιο έγιναν ειρηνικές διαμαρτυρίες στην πλατεία Συντάγματος και όταν οι διαδηλωτές προγραμμάτισαν περικύκλωση της Βουλής την ημέρα ψήφισης των μέτρων λιτότητας, ξέσπασαν βίαιες συγκρούσεις με την αστυνομία.

Διαμαρτυρίες και συγκεντρώσεις συνεχίστηκαν κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού ειδικότερα σε Ισπανία και Ελλάδα. Αλλά μόνο όταν οι μεταρρυθμίσεις και τα σχέδια λιτότητας εφαρμόστηκαν ευρέως στις χώρες "PIIGS" (Portugal-Ireland-Italy-Greece-Spain /Πορτογαλία, Ιρλανδία, Ιταλία, Ελλάδα, Ισπανία) στα τέλη του φθινοπώρου, σηματοδοτήθηκε μια κρίσιμη καμπή της ευρωπαϊκής κρίσης χρέους.

Αίμα και δάκρυα: η συνταγή της λιτότητας

Η πίεση των χρηματοπιστωτικών αγορών και οι συστάσεις από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανάγκασαν ορισμένες κυβερνήσεις να υιοθετήσουν τα λεγόμενα μέτρα λιτότητας, που αποσκοπούν στην εξάλειψη των ελλειμμάτων του προϋπολογισμού. Κοινά χαρακτηριστικά φέρονται να είναι σε όλες τις χώρες οι περικοπές κοινωνικών δαπανών, επιπλέον φόροι, αυξήσεις του ΦΠΑ και μειώσεις μισθών, με τους πολίτες να πληρώνουν για την κρίση.

Στην Ισπανία, η έντονη κοινωνική αντιδικία για το σχέδιο οικονομικής ανάκαμψης οδήγησε σε νέα διαμαρτυρία το Σεπτέμβριο, όταν ανακοινώθηκε η #reformazo (#bigreform/μεταρρύθμιση). Ισπανία και αργότερα Ιταλία αποφάσισαν να προβούν σε συνταγματικές αλλαγές για να περιορίσουν τις δημόσιες δαπάνες (δημοσιονομική σταθερότητα). Στη συνέχεια υπήρξαν διαμαρτυρίες σε όλη τη χώρα, που οργανώθηκαν από συνελεύσεις της Puerta del Sol και όλου του κινήματος 15M ενάντια σε αυτό που η Real Democracy Now! κατονομάζει Χρηματοπιστωτικό Πραξικόπημα.

Τον Οκτώβρη σημειώθηκε στην Ελλάδα πρωτοφανής διαμαρτυρία κατά τη διάρκεια της παρέλασης για την "ημέρα του Όχι", από τη στιγμή που οι Έλληνες ήταν εξοργισμένοι για τα αδυσώπητα και αναποτελεσματικά μέτρα λιτότητας, με αποκορύφωμα τη συμφωνία για το "κούρεμα" που διαπραγματεύτηκαν τράπεζες και Ευρωπαίοι πολιτικοί, με την οποία για πολλούς σηματοδοτείται το ξεκίνημα "ξένης κατοχής" στη χώρα.

Ο αντίκτυπος των μέτρων λιτότητας είναι ιδιαίτερα σοβαρός στην Ελλάδα, όπου οι αυτοκτονίες και η εγκληματικότητα έχουν αυξηθεί και η κοινωνική βοήθεια έχει γίνει ακριβότερη. Το υψηλό -σύμφωνα με πληροφορίες 1000 ευρώ- κόστος για τοκετό στα δημόσια νοσοκομεία είναι μόνο ένα παράδειγμα των αρνητικών επιπτώσεων της τρέχουσας κρίσης.

Υπάρχει επίσης χρονικό των θυμάτων από το εκρηκτικό κοκτέιλ της φούσκας στην αγορά των στεγαστικών δανείων, της χρηματοπιστωτικής κρίσης και των υψηλών δεικτών ανεργίας. Χιλιάδες οικογένειες είναι τώρα χωρίς σπίτι. Μια μεγάλη εκστρατεία ξεκίνησε στην Ισπανία ενάντια στην κερδοσκοπία στη στέγαση για να τερματίσουν οι εξώσεις και να μεταφερθούν οι οικογένειες σε καινούργια κτίρια.

Κινητοποίηση στους δρόμους και το διαδίκτυο

Εκτός από τα οικονομικά θέματα και τις επιπτώσεις τους για τους λαούς των ευρωπαϊκών χωρών, η δημοκρατική συμμετοχή και τα δικαιώματα ιθαγένειας καταλαμβάνουν τη δημόσια συζήτηση. Η μαζική συμμετοχή στις διαμαρτυρίες και διαδηλώσεις ενάντια στα μέτρα λιτότητας – τόσο διαδικτυακά όσο και στους δρόμους – ήταν κάτι νέο για την ευρωπαϊκή πολιτική σκηνή.

Αρκετοί, όπως στην Πορτογαλία, επεσήμαναν εναλλακτική λύση ως προς τα μέτρα που επιβάλλονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την ΕΚΤ και το ΔΝΤ κι έτσι η πρακτική της άμεσης δημοκρατίας της Ισλανδίας έγινε πρότυπο. Δεδομένου ότι η Ισλανδία αρνήθηκε ένα διεθνές σχέδιο διάσωσης, πολλοί υποστήριξαν ότι θα μπορούσε να υπάρξει μια διαφορετική λύση στη σημερινή κρίση, αντί για δέκα χρόνια σοβαρών περιορισμών στον προϋπολογισμό, προκειμένου να διασωθούν οι κάτοχοι ομολόγων.

Ωστόσο, υπήρχε και ένα άλλο ζήτημα που προέκυψε κατά τους τελευταίους μήνες, δεδομένου των κρίσιμων αλλαγών στις κυβερνήσεις τριών ευρωπαϊκών χωρών. Ενώ στην Ισπανία η αλλαγή οφειλόταν σε πρόωρες εκλογές, οι νέοι πρωθυπουργοί σε Ελλάδα και Ιταλία έχουν επιλεγεί από τον αρχηγό του κράτους χωρίς λαϊκή έγκριση.

Η παραίτηση του Σίλβιο Μπερλουσκόνι ήταν σημαντική όχι μόνο για την Ιταλία, αλλά για ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, από τη στιγμή που η χώρα χρειαζόταν να εξασφαλίσει τις χρηματοπιστωτικές αγορές, προκειμένου να διατηρήσει τα επιτόκια για το δημοσιονομικό χρέος υπό έλεγχο. Μετά το "Κόμμα για την παραίτηση του Μπερλουσκόνι", σύντομα οι Ιταλοί και οι Ευρωπαίοι που εμπλέκονταν στην κρίση έπρεπε να αντιμετωπίσουν τη σκληρή πραγματικότητα, στην οποία θα είχαν να ζήσουν.

Καθώς τα οικονομικά δεινά της Ευρώπης εντείνουν και η λιτότητα βασιλεύει, η κρίση βαθαίνει και οι οικονομολόγοι προβλέπουν μια (άνευ προηγουμένου) ύφεση, το 2011 θα καταγραφεί στην ιστορία ως ένας χαμένος χρόνος της ευρωπαϊκής οικονομικής ιστορίας.

Ιταλία: Κι άλλες διαμαρτυρίες ενάντια στη λιτότητα και την παραπληροφόρηση

Τα μέτρα λιτότητας που εφαρμόστηκαν σε ευρωπαϊκές χώρες συνεχίζουν να προκαλούν την εναντίωση του λαού. Ειδικότερα σε χώρες όπως η Ιταλία, που βρίσκεται σε μια ήδη τεταμένη κατάσταση εξαιτίας της πολύχρονης οικονομικής κακοδιαχείρισης -- για να μην αναφερθούμε στο σχετικό έλλειμμα πληροφόρησης.
Σύνταξη Ylenia Gostoli (07/02/2012), Μετάφραση: Maria Sidiropoulou.

Η πληθώρα από διαμαρτυρίες και κινητοποιήσεις, που ακολούθησαν την εφαρμογή των μέτρων λιτότητας σε κάποια από τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αντιμετωπίζουν προβλήματα με την κρίση χρέους τους, θα έπρεπε να μας είχε διδάξει ότι όταν μια εθνική οικονομία αφήνεται στο έλεος των επιτοκίων και των αγορών, αργά ή γρήγορα, όπως είναι αναμενόμενο, οι λαοί τους θα εκφράσουν την δυσαρέσκειά τους. Ιδιαίτερα σε μια χώρα, όπως η Ιταλία, που βρίσκεται σε μια ήδη τεταμένη κατάσταση εξαιτίας της πολύχρονης κακοδιαχείρισης από μεριάς κυβέρνησης, και όπου αναφορικά με τον προϋπολογισμό και το δημοκρατικό έλλειμμα, ένα έλλειμμα πληροφόρησης χρειάζεται να προστεθεί στην εξίσωση.

Από τα μέσα Ιανουαρίου, ένα κύμα διαδηλώσεων σάρωσε την Ιταλία και ξεκίνησε στην Σικελία με κινητοποίηση των αγροτών, των οδηγών φορτηγών, των ψαράδων, κυρίως μικροεπιχειρηματιών, που αργότερα τους ακολούθησε η πλειοψηφία του πληθυσμού της Σικελίας, συμπεριλαμβανομένων των μισθωτών εργαζομένων, των φοιτητών και των ανέργων. Το κίνημα παίρνει το όνομα Forza d’Urto (“δύναμη σοκ”), ευρέως γνωστότερο ως “το Κίνημα των Δικράνων”.

Το Κίνημα των Δικράνων, φωτογραφία από το Facebook.

Από τις 16 Ιανουαρίου, τα φορτηγά είχαν αποκλείσει τις οδούς και τους αυτοκινητοδρόμους του νησιού για 6 μέρες μέσω 26 τουλάχιστον μπλόκων, διακόπτοντας την κυκλοφορία αγαθών και οδηγώντας τις επιχειρήσεις σε αδιέξοδο, με μεγάλες ουρές αναμονής για βενζίνη και άδεια ράφια σουπερμάρκετ.

Οι διαδηλώσεις αργότερα εξαπλώθηκαν και σε άλλες περιοχές, με απεργίες και μπλόκα σε όλη την Ιταλία. Στη Ρώμη, τρεις διαδηλωτές φέρεται να τραυματίστηκαν κατά τη διάρκεια μιας διαδήλωσης ψαράδων μπροστά στη Βουλή των Αντιπροσώπων. Επρόκειτο για μια μαζική κινητοποίηση ενάντια στο πακέτο των μέτρων λιτότητας που εφήρμοσε ο Πρωθυπουργός Μάριο Μόντι και το υπουργικό του συμβούλιο, με διαμαρτυρίες ειδικότερα για την απότομη αύξηση στις τιμές του πετρελαίου. Παρόλα αυτά, κατά τη διάρκεια των πρώτων ημερών των διαδηλώσεων, τα ιταλικά ΜΜΕ στην πλειοψηφία τους παρέμειναν σιωπηλά, εκτός από μερικές τοπικές εφημερίδες, όπως επισημαίνει ο Marco Cedolin στο blog του Il Corrosivo:

> I media mainstream in queste stesse ore tacciono, reputando (e lasciando intendere) che in Sicilia non stia accadendo nulla che meriti attenzione, tutto tranquillo e nessun problema. Davvero la protesta in questione è una vicenda d'importanza ed incidenza così minimale da non meritare neppure un servizietto di 50 secondi, di quelli che comunemente vengono dedicati perfino al nuovo tatuaggio sfoggiato dal vip di turno?

Τα παραδοσιακά ΜΜΕ αποσιωπούν προς το παρόν σχετικά με το ζήτημα, κρίνοντας (και υπονοώντας) ότι δεν συμβαίνει τίποτα το αξιοσημείωτο στη Σικελία αυτήν τη στιγμή, ότι όλα είναι ήρεμα και ότι δεν υπάρχει πρόβλημα. Είναι πράγματι η διαδήλωση τόσο περιθωριοποιημένη που δεν της αξίζει ούτε ένα ρεπορτάζ 50 δευτερολέπτων, ένα από αυτά που συνήθως χαραμίζεται σε κουτσομπολιά για διασημότητες;

Οι εργατικοί κλάδοι που διαδηλώνουν ενάντια στο φιλελεύθερο πακέτο της κυβέρνησης έχουν επίσης ενοποιηθεί υπό την έννοια της στέρησης εκλογικών δικαιωμάτων από το σύνολο της "πολιτικής κάστας": ψαράδες που ισχυρίζονται ότι δεν μπορούν πλέον να αντέξουν τα κόστη διαχείρισης της επιχείρησής τους, εξαιτίας των ειδικών φόρων κατανάλωσης, οδηγοί φορτηγών που δεν δύνανται να μεταφέρουν αγαθά στις χαμηλές τιμές που επιβάλλει ο ανταγωνισμός των ανοιχτών αγορών, λόγω της αυξημένης τιμής της βενζίνης. Εξαιτίας των παραπάνω, η κινητοποίηση αντιμετωπίστηκε με μεγάλο σκεπτικισμό και κατηγορίες, όπως δηλαδή ότι απλώς εκπροσωπούν μία σειρά από στενά συμφέροντα.

Στο blog Fuori Onda, ο David Incamicia εκφράζει αυτήν τη θέση, η οποία φτάνει στο σημείο να κατακρίνει το κίνημα, που ρίχνει όλο το φταίξιμο στην τωρινή κυβέρνηση, η οποία τον περασμένο Νοέμβριο κληρονόμησε από τον Μπερλουσκόνι μια χώρα με κατεστραμμένη οικονομία και κατακερματισμένη διεθνή υπόληψη:

> Le piazze in rivolta avevano certamente motivo d'essere fino a qualche settimana fa, quando l'irresponsabilità di "un sol uomo al comando" e la sua ostinata resistenza al potere hanno finito per rendere ancor più dura e di difficile risoluzione la pesante situazione sociale del Paese (…)
>
> Ma oggi, proprio per evitare il tracollo definitivo, occorre che tutti giochino nella stessa squadra (…) Gli egoismi vanno rimossi senza se e senza ma. Così come l'ancora poderosa demagogia che arringa a destra e a manca.

Εκείνοι που καταλαμβάνουν τις πλατείες θα ήταν οπωσδήποτε δικαιολογημένοι μέχρι μερικές βδομάδες πριν, όταν η ανευθυνότητα της κυβέρνησης-ηγεμονίας Μπερλουσκόνι και η επιμονή του να μην παραιτηθεί από την ηγεσία είχε καταστήσει το όποιο ψήφισμα ακόμη δυσκολότερο για τον ήδη τεταμένο κοινωνικό ιστό της χώρας.

Αλλά σήμερα, ακριβώς για να αποφύγουμε μία μη αναστρέψιμη πτώση, όλοι χρειάζεται να γίνουμε παίκτες της ίδιας ομάδας (...) Τα εγωιστικά συμφέροντα πρέπει να πάψουν, χωρίς "αν" και χωρίς "αλλά". Το ίδιο ισχύει και για τη δεξιά και την αριστερή έντονα δημαγωγική ρητορική.

Ενώ όσοι εμφανίζονται πρόθυμοι να αδράξουν την ευκαιρία και να ασκήσουν κριτική στην τωρινή κυβέρνηση (όπως το ακροδεξιό κόμμα της Λέγκας του Βορρά, που βρίσκεται τώρα στην αντιπολίτευση) φαίνεται να αγνοούν ότι το κίνημα των αγροτών (ή το Κίνημα των Δικράνων) ξεκίνησε στην πραγματικότητα το περασμένο καλοκαίρι και ότι οι ψαράδες οργανώνουν απεργίες από το 2008, ανίκανοι (ή και λόγω έλλειψης θέλησης) να προσδιορίσουν τη φύση αυτού του κινήματος, το οποίο έχει ως αποτέλεσμα τη σύγχυση και την εκμετάλλευση με σκοπό διάφορα πολιτικά συμφέροντα.

Κατά τη διάρκεια των απεργιών, τα παραδοσιακά ΜΜΕ επικεντρώθηκαν στην υποτιθέμενη διείσδυση της μαφίας και στο θάνατο ενός φορτηγατζή από το Asti, ενώ στο Facebook οι σελίδες που ήταν αφιερωμένες ή σχετίζονταν με το κίνημα πολλαπλασιάζονταν, αποκαλύπτοντας, ανάμεσα σε άλλα, έναν αριθμό από συνδέσμους με το νεοφασιστικό κίνημα Forza Nuova, το οποίο υποστηρίζει το Κίνημα των Δικράνων. Ευρέως χρησιμοποιημένα hashtags στο Twitter ήταν τα #fermosicilia, #forzadurto y #forconi.

Το παρακάτω σχόλιο από το Veneti stufi πάνω στις ετικέτες της επίσημης ιστοσελίδας του κινήματος στο Facebook είναι αντιπροσωπευτικό αυτής της σύγχυσης:

> Non capisco più nulla, pagine colme di rabbia e non di vera indignazione/protesta, ma quali sono i VERI FORCONI? Il sito non è attivo, ognuno in rete dice tutto ed il contrario di tutto, USATE la rete e coinvolgete le persone, non date modo di strumentalizzarvi.

> Δεν το καταλαβαίνω, βλέπω σελίδες γεμάτες οργή, παρά ειλικρινή αγανάκτηση/ διαμαρτυρία, ποιοι είναι τα ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΡΑΝΑ; Η ιστοσελίδα είναι ανενεργή, στο διαδίκτυο όλοι λένε τα πάντα και αντιτίθενται στα πάντα, ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΤΕ το διαδίκτυο και κάντε τους ανθρώπους να δραστηριοποιηθούν, μην δίνετε στον καθένα την ευκαιρία να σας εκμεταλλευτεί.

Παρόλα αυτά, στις διάφορες πορείες που διοργανώθηκαν σε πολλές πόλεις στην Σικελία, συμπεριλαμβανομένης της Γέλα (στο βίντεο) και του Παλέρμο, υπήρχαν μαθητές, άνεργοι και νέοι άνθρωποι με κάθε είδους πολιτικές πεποιθήσεις, όπως δείχνει και το παρακάτω δελτίο τύπου υπογεγραμμένο από το Studentato Autogestito Anomalia (Ασυμβίβαστο αυτόνομο φοιτητικό κέντρο) και το Laboratorio Vittorio Arrigoni (Εργαστήριο του Vittorio Arrigoni), δυο από τα βασικά κέντρα κοινωνικής απασχόλησης της πόλης:

> La protesta popolare che si sta diffondendo in Sicilia come tutte le proteste di questo tipo sono complesse, di massa e contradditorie, ma di sicuro parlano il linguaggio della lotta contro la globalizzazione, contro equitalia e lo strozzinaggio legalizzato che sta mettendo in miseria larghe fasce della societa' siciliana , contro la casta politica di destra e di sinistra (…)
> Noi, militanti di centri sociali e di spazi occupati della citta' di Palermo, sosterremo la lotta di "forconi" e autotrasportatori perchè frutto di una giusta battaglia e perchè ricca di positive e "incompatibili" energie; per questo, come sempre, saremo al fianco di chi lotta contro la crisi e questo intollerabile sistema.

Η λαϊκή εξέγερση της Σικελίας, όπως κάθε διαμαρτυρία αυτού του τύπου, είναι μια περίπλοκη και αμφιλεγόμενη μαζική κινητοποίηση, αλλά φυσικά μιλά τη γλώσσα του αγώνα ενάντια στην παγκοσμιοποίηση, ενάντια στην Equitalia (Εφορία) και τη νομιμοποιημένη τοκογλυφία της, η οποία οδηγεί μεγάλα κομμάτια της ιταλικής κοινωνίας στη φτώχεια, ενάντια στην "πολιτική κάστα" και της Αριστεράς και της Δεξιάς (...)

Εμείς, οι πολέμαρχοι των κοινωνικών κέντρων και των καταλήψεων του Παλέρμο, θα υποστηρίξουμε τον αγώνα των Δικράνων και των φορτηγατζήδων, επειδή είναι αποτέλεσμα μιας δίκαιης μάχης και επειδή είναι γεμάτος θετικές και "ασυμβίβαστες" ενέργειες. Λόγω αυτού, όπως πάντα, θα παίρνουμε το μέρος όσων παλεύουν ενάντια στην κρίση και ενάντια σε αυτό το απαράδεκτο σύστημα.

Σύμφωνα με το Marco Cedolin, αξίζει να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή στη διαμαρτυρία, επειδή προσπαθεί να ξεπεράσει τον ιδεολογικό διχασμό:

> Non so quanta "fortuna" avrà la protesta dei Forconi che sta paralizzando la Sicilia, così come non conosco le prospettive di una movimentazione che sembra manifestarsi (per la prima volta in Italia) realmente trasversale, abiurando i partiti e tentando di mettere nel cassetto le divisioni settarie fra "rossi e neri" che da sempre minano alla radice qualsiasi battaglia in questo disgraziato paese, conducendola ogni volta sul binario morto della diffidenza e dei distinguo.

Δε γνωρίζω τι θα απογίνει η διαμαρτυρία των Δικράνων, η οποία έχει παραλύσει τη Σικελία, όπως επίσης δεν είμαι σίγουρος για το τι να περιμένω από ένα κίνημα που (για πρώτη φορά στη Ιταλία) φαίνεται να εκπροσωπεί ποικίλα πολιτικά ιδεολογήματα, απορρίπτοντας τα πολιτικά κόμματα και προσπαθώντας να βάλει στην άκρη διαχωρισμούς ανάμεσα σε "κόκκινες μπλούζες και μαύρες μπλούζες", οι οποίοι πάντοτε υπονόμευαν κάθε αγώνα από την αρχή του σε αυτήν την άθλια χώρα, καχυποψία και διαφορές οδηγούσαν κάθε φορά σε αδιέξοδο.

Η αποτυχία της κοινής γνώμης να κατανοήσει τη φύση των διαμαρτυριών αποτελεί επίσης, και ίσως ειδικότερα, την αποτυχία των ΜΜΕ να πουν την ιστορία, άλλο ένα κληροδότημα της περιόδου Μπερλουσκόνι (η Ιταλία βρίσκεται στην 61η θέση στον παγκόσμιο κατάλογο ελευθεροτυπίας για το 2011-2012 των Δημοσιογράφων Χωρίς Σύνορα), το οποίο οι πολιτικοί ακόμη διστάζουν να αντιμετωπίσουν. Για τον Davide Grasso, που γράφει στο blog Quiete o Tempesta, η διαμαρτυρία των Δικράνων ήταν:

> l'ennesimo successo a metà del sistema italiano dell'informazione. Successo nel combattere le aspirazioni dei soggetti sociali che scelgono la strada della protesta ma fallimento (opposto e speculare) nel comprendere e riportare un rilevante fenomeno sociale.

> μια ακόμη μισοτελειωμένη επιτυχία του ιταλικού συστήματος πληροφόρησης. Επιτυχία στο να καταπιεστούν οι φιλοδοξίες όσων επιλέγουν το μονοπάτι της αντίστασης, αλλά αποτυχία στο να κατανοηθεί και να δημοσιοποιηθεί ένα τόσο σημαντικό κοινωνικό φαινόμενο.

Τέλος, η Nicola Spinella γράφει στο Agoravox:

> Il celebre motto "divide et impera" rivela ancora oggi, dopo due millenni, la propria immortalità: è bastato agitare davanti al popolo il fantasma della mafia infiltrata nelle fila degli autotrasportatori, assimilarli a sigle dell'estrema destra, per ridurre la protesta ad un fuoco di paglia. Difficile pronosticare uno scenario futuro per tutta un'Italia scossa dal salasso Monti e da un ventennio di malgoverno berlusconiano.

> Το γνωστό "διαίρει και βασίλευε" έχει φανερώσει σήμερα, ύστερα από 2 χιλιετίες, τη διαχρονικότητά του: εφιστώντας την προσοχή του κόσμου σε μαφιόζικες προσωπικότητες που διεισδύουν ανάμεσα στους φορτηγατζήδες, και το να συνδέονται με ακροδεξιά ακρωνύμια ήταν αρκετό για να υπονομευθεί η διαμαρτυρία. Είναι δύσκολο να προβλέψουμε τι μας περιμένει στο μέλλον ως χώρα που εξαθλιώνεται από τον Μόντι και εδώ και είκοσι χρόνια την κακοδιαχειριζόταν ο Μπερλουσκόνι.

Ο διάλογος ανάμεσα στην κυβέρνηση και το κίνημα φαίνεται να έχει έρθει σε αδιέξοδο, με ένα νέο κύμα διαμαρτυριών να έχει ξεκινήσει από τη Δευτέρα 6 Φεβρουαρίου, με καθιστικές διαμαρτυρίες σε μια σειρά από πόλεις και κωμοπόλεις της Σικελίας. Μερικά από τα παραπάνω έχουν δημοσιοποιηθεί, αλλά απ' ό,τι φαίνεται οι οργανωμένες καταλήψεις των λιμανιών και των διυλιστηρίων έχουν αναβληθεί. Έγινε αναφορά για μεγάλες ουρές στα πρατήρια καυσίμων στην Μεσίνα, το Σάββατο 4 Φεβρουαρίου, υποτίθεται σε προετοιμασία των απεργιών.

Ελλάδα: Δημόσια αυτοκτονία 77χρονου σε κεντρική πλατεία της Αθήνας

Όλη η Ελλάδα σοκαρίστηκε από την είδηση, το πρωί της 4ης Απριλίου, του αυτοπυροβολισμού στο κεφάλι του 77χρονου Δημήτρη Χριστούλα, σε πλήρη θέα των περαστικών στην πλατεία Συντάγματος της Αθήνας, απέναντι από το κτίριο της Βουλής. Πριν αυτοπυροβοληθεί, φέρεται να φώναξε πως "δεν ήθελε να αφήσει χρέη στα παιδιά του".
Σύνταξη: Veroniki Krikoni (04/04/2012), Μετάφραση: Asteris Masouras.

Όλη η Ελλάδα σοκαρίστηκε από την είδηση, περίπου στις 9 το πρωί της 4ης Απριλίου, του αυτοπυροβολισμού στο κεφάλι του 77χρονου Δημήτρη Χριστούλα, σε πλήρη θέα των περαστικών στην πλατεία Συντάγματος της Αθήνας, απέναντι από το κτίριο της Βουλής.

Ο αυτόχειρας ήταν συνταξιούχος φαρμακοποιός, που είχε πουλήσει το φαρμακείο του το 1994. Πριν αυτοπυροβοληθεί, φέρεται να φώναξε πως "δεν ήθελε να αφήσει χρέη στα παιδιά του".

Ένα Facebook event καλούσε σε συγκέντρωση στην πλατεία Συντάγματος το ίδιο απόγευμα: "Όλοι στο Σύνταγμα. Να μην συνηθίσουμε τον θάνατο".

Ο συντάκτης του Global Voices Αστέρης Μασούρας συνέλεξε άρθρα και πολυμέσα για το θέμα στο Storify.

Αφίσα από το Facebook event για την συνάντηση στο Σύνταγμα.

Το ελληνικό Twitter βούιζε όλη τη μέρα με ανάμικτες αντιδράσεις και σχόλια για το τραγικό περιστατικό:

> @YanniKouts: Suicide of a 77-year old man this morning in Syntagma Sq shocks #Greece. "It's the only way for a dignified end, I can't eat from garbage".

> @YanniKouts: Αυτοκτονία 77χρονου σήμερα το πρωί στην πλατεία Συντάγματος συγκλονίζει την Ελλάδα. "Το μόνο αξιοπρεπές τέλος, δεν μπορώ να τρώω απ' τα σκουπίδια".

Ο χρήστης Arkoudos έκανε μία ευχή για όλους όσους μένουν πίσω:

> @arkoudos: Μακάρι να μη φύγεις. Μακάρι να μείνεις, να παλέψεις. Κι άλλο. Μακάρι.Μακάρι να μη ντρέπεσαι. Μακάρι να ντραπούμε, πρώτα, εμείς.

Η Magica υπογράμμισε τη ντροπή που μοιράζονται κι οι δύο πλευρές σ' αυτό το επίμαχο θέμα:

> @magicasland: ειναι ντροπή αυτο που κανει το κράτος στο λαό του. αλλά ειναι και ντροπή να αυτοκτονείς ενω επιβίωσε με πεισμα τόσος κοσμος επι κατοχής

Η online συζήτηση για το συμβάν πολιτικοποιήθηκε, πέρα από την αδιαμφισβήτητη ανθρωπιστική του διάσταση. Ο δημοσιογράφος Άρης Χατζηστεφάνου έκανε παραλληλισμό με την αυτοκτονία Bouazizi στην Τυνησία:

> @xstefanou: Η Ελλάδα έχει το δικό της Μπουαζίζι. Πρέπει να δείξει αν έχει και λαό ισάξιο της Τυνησίας και της Αιγύπτου η μόνο ψηφοφόρους ΠΑΣΟΚ -ΝΔ-ΛΑΟΣ.

Ο Elikas απαίτησε δικαιοσύνη:

> @Elikas: Κάποια στιγμή πρέπει να δικαστούν και οι ηθικοί αυτουργοί για όλες αυτές τις αυτοκτονίες. Που στην πραγματικότητα είναι δολοφονίες.

Η ρεπόρτερ του Russia Today, Sara Firth, επέκρινε τις ευρωπαϊκές μεθόδους για την σωτηρία της Ελλάδας:

> @SaraFirth_RT: Europes [sic] methods for 'saving Greece' are now literally killing the Greek people. The syntagma suicide should never have happened #greece

> @SaraFirth_RT: Οι ευρωπαϊκές μέθοδοι "σωτηρίας της Ελλάδας" πλέον σκοτώνουν κυριολεκτικά τον ελληνικό λαό. Η αυτοκτονία στο Σύνταγμα δεν θα' πρεπε να' χει συμβεί #greece

Πλατεία Συντάγματος, Αθήνα. Φωτογραφία στο Flickr του Γιάννη Κουτσομύτη (CC BY-NC-SA 2.0).

Το Athens News ανέφερε ότι βρέθηκε σημείωμα αυτοκτονίας στο θύμα, που φέρεται να συγκρίνει την ελληνική κυβέρνηση με πολεμικές κυβερνήσεις δοσίλογων:

> Η κατοχική κυβέρνηση Τσολάκογλου εκμηδένισε κάθε ίχνος επιβίωσής μου. Δεν μπορώ να βρω άλλο τρόπο αντίδρασης εκτός από ένα αξιοπρεπές τέλος, πριν αρχίσω να ψάχνω στα σκουπίδια για να επιβιώσω και γίνω βάρος στο παιδί μου.

Ο Γεώργιος Τσολάκογλου ήταν Έλληνας στρατιωτικός, που έγινε ο πρώτος πρωθυπουργός της ελληνικής κυβέρνησης δοσίλογων κατά την γερμανική κατοχή του 1941-1942. Η αναφορά θεωρείται ως προφανής σύγκριση της τότε κυβέρνησης και της σημερινής του Λουκά Παπαδήμου.

Χλευάζοντας την δήμαρχο της Αθήνας Γιώργο Καμίνη για την απόφασή του, πέρυσι το καλοκαίρι, να κάνει έξωση στις σκηνές των διαδηλωτών από την πλατεία Συντάγματος, διότι έβλαπταν την εικόνα της Αθήνας στους τουρίστες, η χρήστης PenelopeD10, λέει ειρωνικά:

> @PenelopeD10: Μη βγάλει κι άλλο φιρμάνι ο Καμίνης “απαγορεύονται οι αυτοκτονίες στο κέντρο γιατί βλάπτουν τον τουρισμό”...

Πολλοί επίσης κατήγγειλαν την επιχειρούμενη πολιτική εκμετάλλευση του θανάτου ενός απλού ανθρώπου για μικροπολιτικούς σκοπούς:

> @mindstripper: shameless! karatzaferis opportunistically uses man's suicide this morning to criticize corrupt politicians & system (he is a part of)

> @dianalizia: Ξεδιάντροπος! Ο Καρατζαφέρης εκμεταλλεύεται την αυτοκτονία του ανθρώπου σήμερα το πρωί για να επικρίνει τους διεφθαρμένους πολιτικούς και το σύστημα (του οποίου αποτελεί μέρος)

> @mindstripper: Οι δημοσιογράφοι πανηγυρίζουν, οι πολιτικοί παπαγαλίζουν κι εμείς στις εκλογές θα κάψουμε γι άλλη μία φορά τη χώρα. Καλό ταξίδι στον άνθρωπο

Ξέχωρα από την όποια πολιτική ερμηνεία ή εκμετάλλευση αυτού του τραγικού περιστατικού, ο χρήστης Serk01 επιστρέφει στην απλή αλήθεια της ανθρώπινης ύπαρξης:

> @serk01: κανε ενα βήμα 'πισω' και σκέψου τι σημαίνει να αυτοκτονεί ενας ανθρωπος.

Ελβετία: Πρωτοβουλία για την καθιέρωση ενός βασικού εισοδήματος για όλους

Τον περασμένο Απρίλιο, κατατέθηκε επισήμως στην Ελβετία η πρόταση για την ψήφιση ομοσπονδιακού νόμου που θα προβλέπει την παροχή ενός "Βασικού εισοδήματος άνευ κριτηρίων". Η ιδέα, η οποία ούτε λίγο ούτε πολύ προτείνει την παροχή ενός μηνιαίου εισοδήματος σε όλους τους πολίτες, χωρίς εισοδηματικά ή επαγγελματικά κριτήρια, προκάλεσε πολλές συζητήσεις στην ελβετική μπλογκόσφαιρα.
Σύνταξη: Stanislas Jourdan (05/05/2012), Μετάφραση: George Kanellopoulos.

Τον περασμένο Απρίλιο, κατατέθηκε επισήμως στην Ελβετία η πρόταση για την ψήφιση ομοσπονδιακού νόμου που θα προβλέπει την παροχή ενός "Βασικού εισοδήματος άνευ κριτηρίων". Η ιδέα, η οποία ούτε λίγο ούτε πολύ προτείνει την παροχή ενός μηνιαίου εισοδήματος σε όλους τους πολίτες, χωρίς εισοδηματικά ή επαγγελματικά κριτήρια, προκάλεσε πολλές συζητήσεις στην ελβετική μπλογκόσφαιρα.

Η πρωτοβουλία πολιτών είναι ένα εργαλείο άμεσης δημοκρατίας, που δίνει τη δυνατότητα στους Ελβετούς πολίτες να ζητούν νομοθετικές ή συνταγματικές τροποποιήσεις. Αν η πρωτοβουλία παροχής ενός βασικού εισοδήματος συγκεντρώσει περισσότερες από 100.000 υπογραφές μέχρι τις 11 Οκτωβρίου 2013, η Ομοσπονδιακή Συνέλευση απαιτείται να εξετάσει το ζήτημα και μπορεί να ανακοινώσει και δημοψήφισμα, αν η πρωτοβουλία κριθεί αξιόπιστη.
Στο blog του, ο Pascal Holenweg εξηγεί περί τίνος πρόκειται:

> L'initiative populaire pour un revenu de base inconditionnel propose d'inscrire dans la constitution fédérale l'instauration d'une allocation universelle versée sans conditions devant permettre à l'ensemble de la population de mener une existence digne et de participer à la vie publique.
>
> La loi règlerait le financement et fixerait le montant de cette allocation (les initiants la situent à 2000-2500 francs par mois, soit, grosso modo, le montant maximum de l'aide sociale actuelle, mais n'inscrivent pas ce montant dans le texte de l'initiative). Le revenu de base est inconditionnel : il n'est subordonné à aucune contre-prestation. Il est universel (tout le monde le touche) et égalitaire (tout le monde touche le même montant). Il est individuel (il est versé aux individus, pas aux ménages).
>
> Il n'est pas un revenu de substitution à un revenu ou un salaire perdu. En revanche, il remplace tous les revenus de substitution (assurance chômage, retraite, allocations familiales, allocations d'étude, rentes invalidité) qui lui sont inférieurs. Comment le financer? Par l'impôt direct sur le revenu et la fortune, par l'impôt indirect sur la consommation (la TVA), par un impôt sur les transactions financières, et surtout par le transfert des ressources consacrées au financement de l'AVS, de l'AI, de l'aide sociale et des autres revenus de substitution inférieurs au montant du revenu de base.

Η κοινωνική πρωτοβουλία για την καθιέρωση “κατώτατου εγγυημένου εισοδήματος” προτείνει το “νομικό πλαίσιο ενός άνευ όρων καθολικού επιδόματος” να ενταχθεί στο ομοσπονδιακό σύνταγμα, το οποίο και θα “επιτρέψει στο σύνολο του λαού να διαβιώνει αξιοπρεπώς και να συμμετέχει στην δημόσια ζωή”.

Το νομικό πλαίσιο θα καθορίζει τις οικονομικές παραμέτρους και το ύψος του επιδόματος (οι εισηγητές προτείνουν γύρω στα 2.000-2.500 ελβετικά φράγκα ανά μήνα [1620-2000 ευρώ], που αποτελεί και το ισχύον ανώτατο καταβληθέν ποσό σύνταξης, αλλά το παραπάνω δεν έχει συμπεριληφθεί στο κείμενο της πρότασης). Το βασικό εισόδημα δεν χρειάζεται κάποιες προϋποθέσεις: δεν υπόκειται σε καμία δοκιμή μέσων. Είναι καθολικό (ο καθένας θα το λαμβάνει) και ισότιμο (όλοι θα λαμβάνουν το ίδιο ποσό). Είναι επίσης προσωπικό (καταβάλλεται σε άτομα και όχι νοικοκυριά).

Δεν αποτελεί εισόδημα για να αναπληρώσει ένα χαμένο μισθό. Αντιθέτως, αντικαθιστά όλα τα εισοδηματικά βοηθήματα (επίδομα ανεργίας, σύνταξη, οικογενειακό επίδομα, φοιτητικό επίδομα, επίδομα αναπηρίας). Πώς θα χρηματοδοτηθεί; Μέσω άμεσης φορολόγησης του εισοδήματος και του πλούτου, έμμεσης φορολόγησης της κατανάλωσης (ΦΠΑ), φορολόγησης των χρηματοοικονομικών συναλλαγών και ειδικότερα μέσω της επανατοποθέτησης πόρων, που τώρα απορροφούνται για την κάλυψη συντάξεων, επιδομάτων ανεργίας, επιδομάτων πρόνοιας και άλλων προνοιακών παροχών, χαμηλότερων από το ύψος του προτεινόμενου κατώτατου εγγυημένου εισοδήματος.

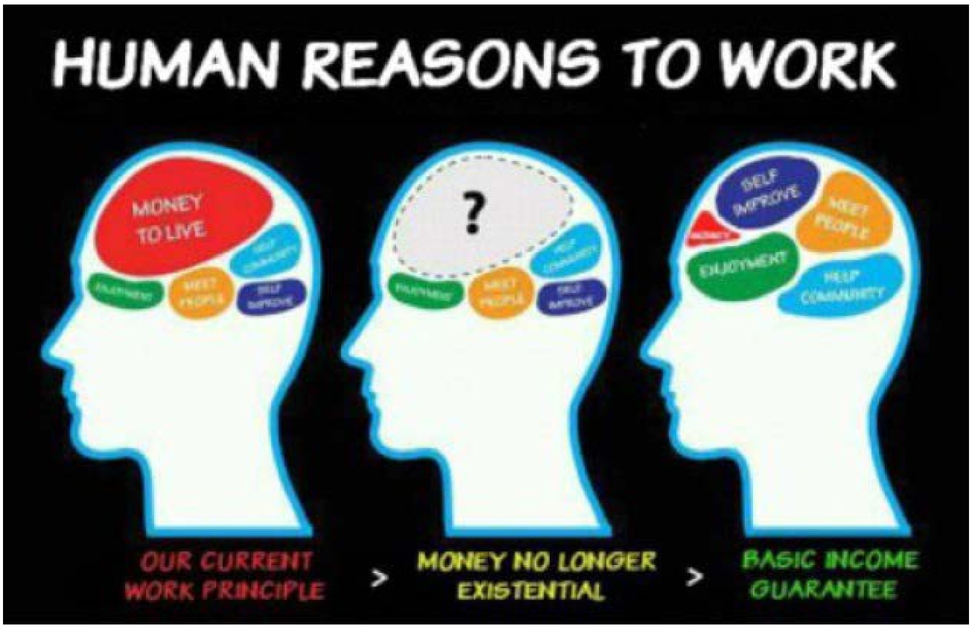
Γαλλικά φράγκα, από τον χρήστη του Flickr Jim (CC BY-NC-SA 2.0).

Στο blog του, ο Fred Hubleur καταθέτει το εξής επιχείρημα:

> Le truc important, c'est que ce revenu est fixé pour toutes et tous sans qu'il n'y ait de contrepartie de travail ; oui, un revenu sans emploi. Cela peut choquer. Mais dans le fond c'est une idée parfaitement défendable. D'une part, on lutte ainsi contre la pauvreté et la précarité, plus besoins d'aides sociales en complément de revenus autres et des dizaines d'aides différentes et complexes à mettre en œuvre. Ce revenu inconditionnel est également un bon point pour l'innovation et la création. (...) On est aussi dans un nouveau paradigme qui peut effrayer les capitalistes acharnés : libérer l'Homme du travail et lui rendre son statut d'homo sapiens prévalant à celui d'homo travaillus qui a tellement cours dans notre société.

Το σημαντικό είναι ότι το εισόδημα είναι ενιαίο για όλους χωρίς να υπάρχει η προϋπόθεση να εργάζεται ο δικαιούχος. Έτσι ακριβώς, είναι εισόδημα χωρίς εργασία. Αυτό μπορεί να φαίνεται σοκαριστικό. Τουλάχιστον όμως στον πυρήνα της είναι μια υπερασπίσιμη ιδέα. Από την μια πλευρά, πολεμάμε κατά της φτώχειας και της ανασφάλειας και έτσι δεν θα υπάρχει ανάγκη για κοινωνική ασφάλιση που θα ενισχύει άλλα εισοδήματα και δεκάδες διαφορετικές αναποτελεσματικές παροχές. Αυτό το άνευ όρων εισόδημα είναι εξίσου σημαντικό νέο για την καινοτομία και την δημιουργικότητα (...) Έχουμε επίσης αλλάξει την νοοτροπία μας σε κάτι το οποίο οι ανένδοτοι καπιταλιστές βρίσκουν ανησυχητικό: την απελευθέρωση του εργαζόμενου ανθρώπου, επιστρέφοντας τον στην πρότερή του κατάσταση ως homo sapiens, έναντι εκείνης του homo travaillus [στμ: λογοπαίγνιο που περιγράφει τον εργαζόμενο άνθρωπο), ο οποίος στην κοινωνία μας κατέχει κυρίαρχο ρόλο.

Ο Martouf θέτει μια σειρά από επιχειρήματα υπέρ του κατώτατου εγγυημένου εισοδήματος στο παρακάτω σκίτσο:

Ανθρώπινοι λόγοι για να εργάζεσαι. Σχεδίαση: freeworldcharter.org, via active rain.
Απόδοση από τον Martouf στα γαλλικά με άδεια αναδημοσίευσης

Το νέο παγκόσμιο όραμα έχει εξεταστεί ιδιαιτέρως στην ελβετο-γερμανική ταινία “Βασικό Εισόδημα: Πολιτισμική Ώθηση”, από τους Ennon Schmidt και Daniel Hani, δύο από τους 8 Ελβετούς ιδρυτές της πρωτοβουλίας:

Και τι θα έκανες με ένα βασικό εισόδημα;

Στην ιστοσελίδα της BIEN_Switzerland, του Ελβετικού παραρτήματος του παγκόσμιου δικτύου για την υιοθέτηση του βασικού εισοδήματος, χρήστες του διαδικτύου ερωτήθηκαν το παρακάτω:

> Voilà, ça y est, vous l'avez. Chaque mois vous recevez 2500 francs sans condition. Dites-nous en quoi votre vie a changé. Dites-nous ce que vous faites de votre temps. A quoi vous consacrez votre vie ?

> Έχουμε λοιπόν το εξής. Λαμβάνεις 2.500 ελβετικά φράγκα κάθε μήνα χωρίς όρους. Πες μας πώς θα άλλαζε η ζωή σου. Πες μας πώς θα περνούσες τον χρόνο σου. Σε τι θα αφιέρωνες την ζωή σου;

Η απαντήσεις ήταν ποικίλες. Ο Antoine θα άνοιγε ένα εστιατόριο. Η Gaetane θα δημιουργούσε μια φάρμα. Ο Renaud θα αφιερωνόταν στην μουσική:

> Mon premier projet serait de finir et de tenter de produire un instrument de musique que je suis en train de créer. Parallèlement à ça je proposerais des cours d'utilisation de mon instrument de musique préféré et peu connu dans la région

> Το πρώτο μου έργο θα ήταν να ολοκληρώσω ένα μουσικό όργανο για το οποίο είμαι στην διαδικασία δημιουργίας και μελλοντικής μαζικής παραγωγής. Την ίδια στιγμή θα προσέφερα μαθήματα για το παίξιμο του αγαπημένου μου μουσικού οργάνου, ενός οργάνου που δεν είναι τόσο γνωστό στην περιοχή.

Ο χρήστης herfou70 θα έθετε ως προτεραιότητα την οικογένεια του:

> Je suis Père de famille (3 enfants - 6-11-14 ans) et suis le seul salairé de la famille. Disposer d'une revenu de base me permettrait de consacrer plus temps à mes enfants. Mon épouse pourrait également avoir une activité autre que celle qu'elle occupe dans le foyer, ce qui lui permettrait de plus s'épanouir.

Είμαι πατέρας (3 παιδιών – 6, 11 και 14 χρονών) και είμαι ο μοναδικός με εισόδημα στην οικογένεια. Η ύπαρξη ενός βασικού εισοδήματος θα μου επιτρέψει να αφιερώσω περισσότερο χρόνο στα παιδιά μου. Η σύζυγός μου θα μπορούσε επίσης να κάνει κάτι διαφορετικό από το να προσέχει το σπίτι μας, επιτρέποντας της να αναπτυχθεί ως άνθρωπος.

αφίσα από την πρωτοβουλία "Καθιέρωση βασικού άνευ όρων εισοδήματος".

Στο Facebook, υποστηρικτές της πρωτοβουλίας βασικού εισοδήματος ξεκίνησαν ένα διαγωνισμό με τίτλο "Σταρ για μια ζωή". Οι επισκέπτες της σελίδας καλούνται να βγάλουν μια φωτογραφία του εαυτού τους σαν να ήταν καταδικασμένοι "για μια ζωή".

Ένα βασικό εισόδημα θα κάνει "περισσότερο κακό παρά καλό"

Δεν έχουν πειστεί όλοι όμως για την ιδέα αυτή. Σύμφωνα με τον Jean Christophe Schwaab, μέλος της Κάτω Βουλής των Αντιπροσώπων στην Ελβετία, οι σοσιαλιστές δεν πρέπει να υποστηρίξουν την πρόταση, για την οποία κρίνει πως "θα κάνει περισσότερο κακό παρά καλό και θα αποτελέσει καταστροφή για τους εργαζόμενους". Έδωσε την παρακάτω εξήγηση στο ιστολόγιό του:

> Les partisans du revenu de base prétendent que ce revenu doit «libérer de l'obligation de gagner sa vie» et entraînerait la disparition des emplois précaires ou mal payés, car, puisque le revenu de base garantit le minimum vital, plus personnes ne voudra de ces emplois. Or, c'est probablement le contraire qui se produirait. Comme ces faibles montants ne suffiront pas à atteindre le premier objectif de l'initiative, à savoir garantir des conditions de vie décentes, leurs bénéficiaires seront obligés de travailler quand même, malgré le revenu de base. La pression d'accepter n'importe quel emploi ne disparaîtra donc pas.

> Οι υποστηρικτές ενός βασικού εισοδήματος ισχυρίζονται πως θα "απελευθερώνει το κόσμο από την υποχρέωση να βγάζει τα προς το ζην" και θα οδηγήσει στην εξαφάνιση ασταθούς ή κακοπληρωμένης εργασίας, γιατί, καθώς το βασικό αυτό εισόδημα εξασφαλίζει έναν ελάχιστο μισθό, κανείς δε θα θέλει τις δουλειές αυτές. Όμως, είναι περισσότερο πιθανό να προκληθούν τα αντίθετα αποτελέσματα. Καθώς το χαμηλό επίπεδο χρημάτων δε θα είναι αρκετό για να ικανοποιήσει τον πρωταρχικό στόχο της πρωτοβουλίας, δηλαδή την εξασφάλιση ενός αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης, οι δικαιούχοι θα υποχρεούνται να εργαστούν ούτως ή άλλως, παρά το βασικό εισόδημα. Δε θα εξαφανιστεί η πίεση να δεχτεί κάποιος μια οποιαδήποτε διαθέσιμη θέση εργασίας.

Προσέθεσε:

> Enfin, le revenu de base inconditionnel aurait pour grave défaut d'exclure définitivement bon nombre de travailleurs du marché du travail (dont on nierait alors le droit au travail): ceux dont on ne jugerait pas la capacité de gain suffisante (p. ex. en raison d'un handicap, de maladie ou de faibles qualifications) n'auraient qu'à se contenter du revenu de base.

> Εν κατακλείδι, το χειρότερο θα είναι ότι ένα άνευ όρων βασικό εισόδημα θα εξαιρούσε ένα σημαντικό αριθμό εργαζομένων από την αγορά εργασίας (με την άρνηση του δικαιώματος στην εργασία): Όσοι κρίνονται ως μη έχοντες την δυνατότητα να αποκομίσουν εισόδημα (λόγω αναπηρίας, ασθένειας ή έλλειψης προσόντων) θα πρέπει να απλά να αρκεστούν στο βασικό εισόδημα.

Η ανάλυση του είναι αμφιλεγόμενη, όπως φαίνεται και από τα σχόλια που έγιναν στη δημοσίευση. Από γαλλικής πλευράς ο Jeff Renault εξήγησε γιατί η αριστερά είναι εντελώς αντίθετη [fr] σε ένα βασικό άνευ όρων εισόδημα:

> La gauche de la fin du 19è et du 20è siècle s'est forgée autour de la valeur travail et la défense des travailleurs. Ce combat se retrouve dans la défense persistante du salariat et de son St. Graal, le CDI, alors même que ce "statut" ne concerne plus qu'une minorité de personnes.

Η αριστερά στα τέλη του 19ου και κατά την διάρκεια του 20ού αιώνα γαλουχήθηκε από τις αξίες της εργασίας και της υπεράσπισης των εργατών. Η μάχη αυτή περιστρέφεται γύρω από την αιώνια υποστήριξη του έμμισθου εργάτη και το ιερό δισκοπότηρο του μόνιμου, έμμισθου συμβολαίου, παρά το γεγονός ότι αυτό το καθεστώς αφορά την μειονότητα.

Με την έναρξη της πρωτοβουλίας, Ο Hubleur ελπίζει ότι ένας μεγάλος κοινωνικός διάλογος θα ξεκινήσει στην Ελβετία:

> Ce sera au moins la porte ouverte à un grand débat de société et l'occasion de réfléchir à ce que l'on veut et à quelle vie on aspire. Ce système d'allocation universelle (ou autres noms), ça fait un moment que je le suis, je me souviens qu'on en avait parlé dans des cours sur la précarité et le lien social il y a une dizaine d'années à l'université. Le principe est franchement séduisant et mérite qu'on s'y arrête.
> Quand on voit le monde que nous donne le système capitaliste et productiviste actuel, on peut bien se prendre à rêver d'autre chose, d'un monde laissant plus de chances à chacune et chacun.

Αυτή η πρωτοβουλία αν μη τι άλλο θα ανοίξει τις πόρτες σε ένα μεγάλο κοινωνικό διάλογο και την ευκαιρία να αναλογιστούμε τι θέλουμε και τι είδους ζωή φιλοδοξούμε να έχουμε. Παρακολουθώ την ιδέα ενός καθολικού συστήματος παροχών (μεταξύ άλλων ονομάτων) για κάποιο καιρό τώρα. Θυμάμαι να το συζητάμε σε ένα μάθημα για την αστάθεια και τους κοινωνικούς δεσμούς μια δεκαετία πριν στο πανεπιστήμιο. Η ιδέα είναι ειλικρινά πολύ ελκυστική και αξίζει μια πιο προσεκτική ματιά. Όταν κοιτάς τον κόσμο μέσα από το υπάρχον καπιταλιστικό παραγωγικό μοντέλο, εύκολα μπορείς να καταλήξεις να αποζητάς κάτι άλλο, ένα κόσμο που παρέχει σε όλους μια καλύτερη ευκαιρία.

Ευρώπη: Η οικονομική κρίση προκαλεί άνοδο της αντιμεταναστευτικής πολιτικής

Μπορεί οι γαλλικές προεδρικές εκλογές να έλαβαν τέλος, αλλά το γεγονός ότι ο απερχόμενος πρόεδρος, Νικολά Σαρκοζί, επέλεξε τη μετανάστευση ως κεντρικό ζήτημα της εκστρατείας του παραμένει ακόμη θέμα μεγάλων αντιπαραθέσεων στο Διαδίκτυο. Πολλοί netizens έχουν αναρωτηθεί μήπως η επιλογή του να φλερτάρει με την άκρα δεξιά του εκλογικού του σώματος βοήθησε στο να μετριάσει την ήττα του ή αποτέλεσε έναν από τους παράγοντες για τους οποίους το εκλογικό του σώμα τον εγκατέλειψε.
Σύνταξη: Lova Rakotomalala (10/05/2012), Μετάφραση: Maria Sidiropoulou.

Μπορεί οι γαλλικές προεδρικές εκλογές να έλαβαν τέλος, αλλά το γεγονός ότι ο απερχόμενος πρόεδρος, Νικολά Σαρκοζί, επέλεξε τη μετανάστευση ως κεντρικό ζήτημα της εκστρατείας του παραμένει ακόμη θέμα μεγάλων αντιπαραθέσεων στο Διαδίκτυο. Πολλοί netizens έχουν αναρωτηθεί μήπως η επιλογή του να φλερτάρει με την άκρα δεξιά του εκλογικού του σώματος βοήθησε στο να μετριάσει την ήττα του ή αποτέλεσε έναν από τους παράγοντες για τους οποίους το εκλογικό του σώμα τον εγκατέλειψε.

Λαμβάνοντας υπόψη την εμφανή φθίνουσα όρεξη των Ευρωπαίων ψηφοφόρων για πολυπολιτισμικότητα, η επιλογή της μετανάστευσης ως πηγή της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης αποδείχτηκε παραγωγική για τα κόμματα της άκρας δεξιάς σε όλη την ήπειρο.

Αφρικανοί πρόσφυγες, από τον Vito Manzari στο Flickr (CC BY 2.0).

Εάν η συγκεκριμένη ρητορική ακούγεται οικεία, είναι επειδή έχει επηρεάσει την Γηραιά Ήπειρο σε περιόδους κρίσεων σε έναν ατέρμονο κύκλο για αιώνες. Η Valerie, στο blog της ‘Crêpe Georgette’, αφηγήθηκε το ιστορικό των διαφορετικών αντιλήψεων πάνω στη μετανάστευση στη Γαλλία από το πρώτο μισό του 19ου αιώνα μέχρι σήμερα:

> S’il est une idée en vogue, c’est bien de penser que les anciennes vagues d’immigration (italiennes, polonaises, espagnoles, belges ...) se sont parfaitement intégrées au contraire des vagues, plus récentes, maghrébines et africaines.
> Les anciennes vagues d’immigrés étaient travailleuses, ne posaient aucun problème et les français les ont d’ailleurs parfaitement acceptées, entend-on souvent.
> Constatons donc que les propos actuels sur les immigrés les plus récents ne sont qu’une répétition d’idées reçues anciennes et qui se sont exercées à l’encontre de toutes les communautés migrantes (qu’elles viennent de province ou de pays étrangers).

> Εάν υπάρχει μια διαδεδομένη ιδέα, είναι εκείνη που θέλει τα παλιά μεταναστευτικά κύματα (από την Ιταλία, την Πολωνία, την Ισπανία, το Βέλγιο) να είναι πλήρως ενσωματωμένα στην κοινωνία μας, σε αντίθεση με τα πιο πρόσφατα μεταναστευτικά κύματα από το Μάγκρεμπ και την Αφρική.
> Ακούμε συχνά πως “τα προηγούμενα μεταναστευτικά κύματα ήταν και αυτά οικονομικής και εργασιακής φύσεως, αλλά δεν προκάλεσαν κανένα πρόβλημα και πράγματι έγιναν τελείως αποδεκτά από τους Γάλλους.”
> Ας μας επιτραπεί λοιπόν να αναγνωρίζουμε ότι τα πρόσφατα σχόλια πάνω στα πιο πρόσφατα μεταναστευτικά κύματα δεν αποτελούν παρά μόνο μια επανάληψη των παλιών στερεοτύπων, τα οποία έχουν υποστεί όλες οι μεταναστευτικές κοινότητες (είτε ξεκίνησαν από την επαρχία είτε από άλλες χώρες).

Η Valerie παραλλήλισε τους ισχυρισμούς ότι οι Ιταλοί και οι Ισπανοί μετανάστες δεν κατάφεραν και δεν ήταν σε θέση να ενσωματωθούν με αυτούς που εναντιώνονται στους σημερινούς μετανάστες από την Ανατολική Ευρώπη και την Αφρική:

> Toutes les populations d’immigrés – mais aussi les populations pauvres de manière générale – sont vues au cours des siècles comme sales, non intégrées, se vautrant dans la luxure et des coutumes exotiques. Ce qu’on entend à l’heure actuelle sur les quartiers « islamisés », « envahis » de femmes en burqa avec 10 enfants n’est que la répétition, comme vous le constatez, de propos tenus sur toutes les vagues d’immigration précédentes. L’italien lui aussi fait une cuisine infâme, trop d’enfants et se vêt d’oripeaux. Le polonais se ridiculise avec son catholicisme particulier et à se tenir debout pendant la messe alors que le bon français est assis.

> Όλοι οι μεταναστευτικοί πληθυσμοί – αλλά και γενικά οι άποροι – έχουν κριθεί στο πέρασμα των αιώνων ως βρώμικοι, ανίκανοι να ενσωματωθούν, επιδιδόμενοι σε λάγνα και άλλα εξωτικά έθιμα. Όπως θα παρατηρήσετε, αυτά που λέγονται σήμερα για τις “ισλαμοποιημένες” γειτονιές, ”κατακλυσμένες” από γυναίκες που φορούν μπούργκα και τα δεκάδες παιδιά τους, δεν αποτελούν παρά μόνο επανάληψη όσων λέγονταν για τα προηγούμενα μεταναστευτικά κύματα. Ο Ιταλός μετανάστης, επίσης, μαγειρεύει απαράδεκτο φαγητό, έχει πολλά παιδιά και ντύνεται με κουρέλια. Ο Πολωνός μετανάστης γελοιοποιείται για την περίεργη εμμονή του με τον Καθολικισμό και τη συνήθειά του να στέκεται όρθιος, ενώ οι καλοί Γάλλοι παραμένουν καθιστοί.

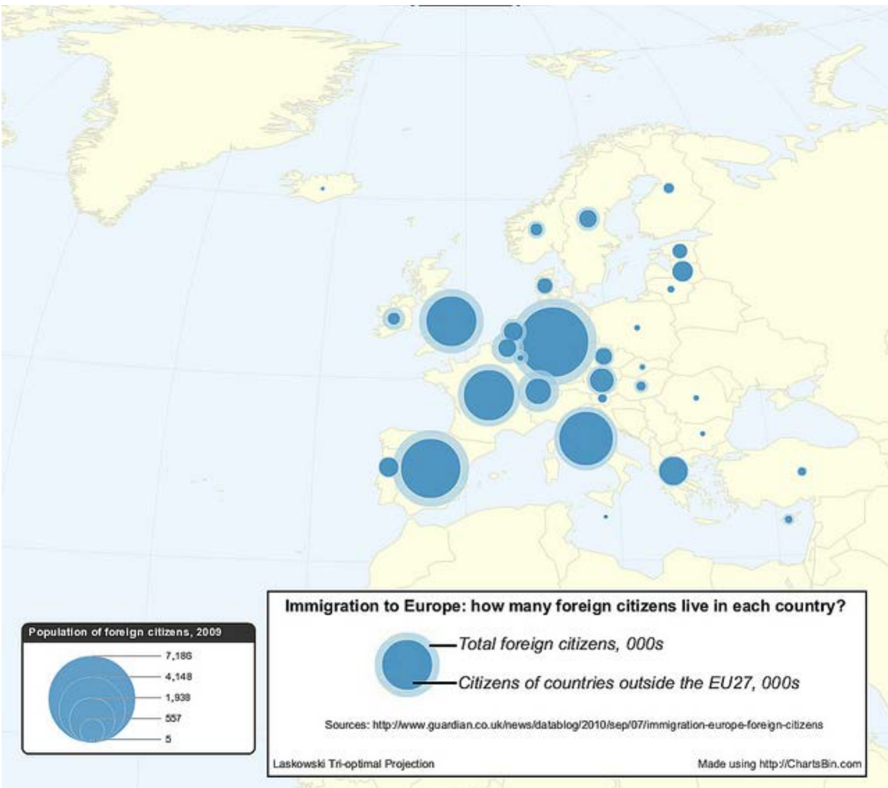
Οικονομική Ύφεση: όχι η μοναδική αιτία

Παρόλ' αυτά, η οικονομική ύφεση από μόνη της δεν μπορεί να εξηγήσει την γοητεία των αντιμεταναστευτικών επιχειρημάτων. Σε κύριο άρθρο σχετικό με το μέλλον της πολυπολιτισμικότητας στη Γαλλία, η Julie Owono επισημαίνει ότι:

> La razón para la creciente preocupación por el futuro de Europa no está relacionada simplemente con la crisis. A diferencia de lo que algunos políticos se apresuraron a explicar la noche de la primera vuelta [electoral], parece que los franceses que dieron su voto al extremismo no sufren tanto por el flagelo de la inmigración. Analistas [fr] franceses han encontrado que, aunque esto último representa una gran preocupación para el 62 por ciento de los votantes del Frente Nacional, las zonas donde el partido ha recibido un significativo número de votos no tienen una tasa de inmigración particularmente alta.

Η αιτία για την αύξουσα ανησυχία σχετικά με το μέλλον της Ευρώπης δε συνδέεται αποκλειστικά με την κρίση. Σε αντίθεση με όσα βιάστηκαν να εξηγήσουν κάποιοι πολιτικοί το βράδυ του πρώτου γύρου, φαίνεται ότι οι Γάλλοι που έδωσαν την ψήφο τους στον εξτρεμισμό δεν υποφέρουν τόσο από την μεταναστευτική μάστιγα. Γάλλοι αναλυτές ανακάλυψαν ότι, ενώ η τελευταία αποτελεί μεγάλη ανησυχία για το 62% των ψηφοφόρων του Εθνικού Μετώπου, οι περιοχές όπου το κόμμα έλαβε σημαντικό αριθμό ψήφων δεν έχουν ιδιαίτερα υψηλό ποσοστό μετανάστευσης.

Ένα ευρωπαϊκό φαινόμενο

Αλλοδαποί στην Ευρώπη από το Digital Dreams στο Flickr (License-CC-BY).

Πολιτικοί που λένε ακόμα το ίδιο ποίημα εναντίον της μετανάστευσης δεν υπάρχουν μόνο στη Γαλλία. Στην Ελλάδα, το νεοναζιστικό κόμμα γνωστό ως Χρυσή Αυγή εκμεταλλεύτηκε τις οικονομικές δυσκολίες της χώρας και σημείωσε επιτυχία στις πρόσφατες γενικές εκλογές. Στη Μεγάλη Βρετανία, ένας σχολιαστής, γράφοντας με το όνομα James, αντέδρασε στο γεγονός ότι ο Κάμερον, η Μέρκελ και ο Σαρκοζί διατυμπάνιζαν την αποτυχία της πολυπολιτισμικότητας στην Ευρώπη:

> Εκείνη [Μέρκελ] ήθελε οι άνθρωποι των πλουσιότερων εθνών να αγκαλιάσουν και να εκπαιδεύσουν τις φτωχότερες περιοχές! Δε λειτούργησε, μας κόστισε δισεκατομμύρια και ακριβαίνει χρόνο με το χρόνο! Θα προτιμούσατε να έχουμε έναν αγρότη από τη Ρουμανία να δουλεύει στη Βρετανία, ισχυριζόμενος ότι είναι φτωχός, ενώ στέλνει όλα του τα χρήματα στην πατρίδα του για να χτίσει βίλα! Αυτά συμβαίνουν.

Η Valerie δεν εκπλήσσεται πλέον από την ανακυκλωμένη, αντιμεταναστευτική ρητορική. Πρότεινε στο blog της κάποια αναγνώσματα για να ξεκινήσει ο διάλογος:

> Pour combattre les craintes face aux immigrés maghrébins et africains, on gagnerait à lire les textes du 19eme et du début du 20eme pour comprendre comment se fondent ces peurs et comment l'on ne fait que répéter les mêmes idées ayant cours dans les siècles précédents. Conseils de lecture:
>
> - Conseillé par Melle S.: A. SAYAD «L'immigration ou les paradoxes de l'altérité» (1. L'illusion du provisoire et 2. Les enfants illégitimes).
> - Gérard Noiriel, «Le creuset français».
> - Laurent Dornel, «La France hostile. Histoire de la xénophobie en France au XIXe siècle».

> Για να αντιμετωπιστούν οι ανησυχίες για τους μετανάστες από το Μάγκρεμπ και την Αφρική, πολλοί θα επωφελούνταν αν διάβαζαν κείμενα του 19ου και των αρχών του 20ού αιώνα, ώστε να κατανοήσουν τα θεμέλια αυτών των φόβων και το πώς παρόμοια επιχειρήματα χρησιμοποιούνται καθ' όλη τη διάρκεια των αιώνων. Προτεινόμενη βιβλιογραφία:
>
> -Προτεινόμενο από Melle S. : A. SAYAD "L'immigration ou les paradoxes de l'altérité" (1. L'illusion du provisoire et 2. Les enfants illégitimes).
> - Gérard Noiriel, "Le creuset français".
> - Laurent Dornel, "La France hostile. Histoire de la xénophobie en France au XIXe siècle"

Γερμανία: #Blockupy Διαδηλώσεις ενάντια στην πανευρωπαϊκή πολιτική λιτότητας

Οι "Blockupy" διαδηλώσεις ενάντια "στην εξάπλωση της φτώχειας και την παρακμή των δημοκρατικών θεσμών που παρατηρούνται στην Ευρωζώνη ως μέρος μιας παγκόσμιας συστημικής κρίσης" ταρακούνησε και το οικονομικό επίκεντρο της Ευρώπης, την Φρανκφούρτη, τις τελευταίες εβδομάδες.
Σύνταξη: Sara Moreira (21/05/2012), Μετάφραση: Alexia Kalaitzi.

Οι "Blockupy" διαδηλώσεις ενάντια "στην εξάπλωση της φτώχειας και την παρακμή των δημοκρατικών θεσμών που παρατηρούνται στην Ευρωζώνη ως μέρος μια παγκόσμιας συστημικής κρίσης" ταρακούνησε και το οικονομικό επίκεντρο της Ευρώπης, την Φρανκφούρτη, τις τελευταίες εβδομάδες.

Ακολουθώντας την παγκόσμια δράση στις 12 και 15 Μαΐου 2012, ακτιβιστές από όλη την Ευρώπη κλήθηκαν να συγκεντρωθούν στη Φρανκφούρτη σε μια εκδήλωση συμπαράστασης. Ο τελικός στόχος ήταν ο "αποκλεισμός" της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και άλλων χαρακτηριστικών διεθνών καπιταλιστικών θεσμών. Στις 4 Μαΐου, παρόλα αυτά, το Τμήμα Δημόσιας Τάξης της Φρανκφούρτης ανακοίνωσε πως όλες οι παραπάνω προγραμματισμένες δράσεις, πλην μιας πορείας στις 19 Μαΐου, θεωρούνται παράνομες.

Παρά ταύτα, χιλιάδες ακτιβιστών αποφάσισαν να πάρουν θέση απέναντι σε αυτή την απαγόρευση και να υπερασπιστούν το συνταγματικό δικαίωμα της ειρηνικής συγκέντρωσης χωρίς την ανάγκη άδειας.

Occupy Φρανκφούρτη μπροστά από την ΕΚΤ. Από το Roarmag.org (copyleft).

Ενώ τα παραδοσιακά ΜΜΕ δεν έδωσαν μεγάλη προσοχή στο γεγονός, τα κοινωνικά δίκτυα στο Διαδίκτυο βομβαρδίστηκαν από αναφορές πολιτών στις κινητοποιήσεις, οι οποίες έγιναν κάτω από πρωτοφανή αστυνομική παρουσία και μέτρα καταστολής.

Το Twitter κατακλύστηκε από βίντεο και φωτογραφίες με το hashtag #Blockupy. Χρήστες του διαδικτύου και συλλογικότητες από διάφορες χώρες, όπως το Occupy των Βρυξελλών και του Βελγίου, μετέδιδαν ζωντανά τις διαδηλώσεις και τις πορείες, όπως και τις παράλληλες καλλιτεχνικές δράσεις και τους δημόσιους διαλόγους για θέματα όπως η εργασία, η οικολογία και η οικονομία μεταξύ άλλων.

Διαδήλωση για το Δικαίωμα της Διαδήλωσης

Το κίνημα Blockupy άρχισε την ίδια ημέρα που ο νεοεκλεγείς Γάλλος Πρόεδρος Ολάντ συνάντησε την Καγκελάριο Μέρκελ στο Βερολίνο στις 16 Μαΐου. Εν τω μεταξύ, στη Φρανκφούρτη, η αστυνομία ακολουθούσε την εντολή διάλυσης της επτάμηνης κατάληψης δίπλα από το σήμα του Ευρώ στα κεντρικά γραφεία της ΕΚΤ, στα πλαίσια του κινήματος Occupy Φρανκφούρτης. Το blog Critical Legal Thinking, το οποίο κάλυπτε τις τέσσερις ημέρες των διαδηλώσεων, περιέγραψε ότι η πόλη βρίσκεται σε “αποτελεσματικά καθεστώς (αδήλωτης) εξαίρεσης”.

Αστυνομία αναχαιτίζει τρία λεωφορεία από το Βερολίνο στο δρόμο τους για Φρανκφούρτη. Φωτογραφία από @Blockupy στο Twitter.

Στις 17 Μαΐου, την ώρα που τα ΜΜΕ είχαν στρέψει την προσοχή τους στον Γερμανό υπουργό Οικονομικών, Βόλφγκανγκ Σόιμπλε - ο οποίος τιμήθηκε με το βραβείο Καρλομάγνος για τον ρόλο του στον ορισμό της πολιτικής λιτότητας που εφαρμόστηκε κυρίως στην περιφέρεια των ευρωπαϊκών χωρών - η αστυνομία εμπόδιζε την είσοδο λεωφορείων στο κέντρο της πόλης, λεωφορείων γεμάτων με ακτιβιστές από διαφορετικές πόλεις, που κατευθύνονταν στη διαδήλωση κατά των μέτρων λιτότητας. Τα λεωφορεία μάλιστα επέστρεψαν πίσω με τη συνοδεία αστυνομίας.

Παρά τις προσπάθειες εκφοβισμού, περίπου 2.000 ακτιβιστές κατάφεραν, έστω και για λίγες ώρες, να καταλάβουν την ιστορική πλατεία Roemerberg, όπου βρίσκεται το Δημαρχείο, και η οποία αντιπροσωπεύει τη γέννηση της δημοκρατίας στη Γερμανία.

Διαδηλωτές του Blockupy αναλαμβάνουν δράση ενάντια στο τραπεζικό και οικονομικό σύστημα. Φωτογραφία του Patrick Gerhard Stoesser, © Demotix (17/05/2012).

Η πλατεία περικυκλώθηκε σύντομα από δυνάμεις της αστυνομίας:

Διαδηλωτές κάθονται κάτω και δένουν τα χέρια τους στην αντίθεσή τους για την παρουσία αστυνομικής δύναμης. Φωτογραφία από τον Patrick Gerhard Soesser, © Demotix (17/05/2012).

Στο τέλος της ημέρας, αστυνομικές δυνάμεις διέλυσαν βίαια την κατάληψη, όπως αποτύπωσαν διάφοροι φωτορεπόρτερ:

Διαδηλωτής συλλαμβάνεται από την αστυνομία. Φωτογραφία του Patrick Gerhard Stoesser, © Demotix (17/05/2012).

Η φυλάκιση τουλάχιστον 400 διαδηλωτών διαφορετικών εθνικοτήτων προκάλεσε διαδηλώσεις συμπαράστασης σε πολλές πόλεις της Ευρώπης:

Πρεσβεία Γερμανίας στη Ρώμη – Διαδήλωση κατά της καταστολής και συλλήψεις στη Φρανκφούρτη κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων κατά της κρίσης. Πανό κατά του άξονα Ρώμης-Βερολίνου, κατά της ΕΚΤ και της Μέρκελ. Φωτογραφία από την Simona Granati, © Demotix (17/05/2012).

Ένα βίντεο-ρεπορτάζ του Φινλανδού χρήστη του YouTube, sydansalama1, με υποτιτλισμένες στα αγγλικά συνεντεύξεις, συνοψίζει τα γεγονότα εκείνης της ημέρας:

Διευθυντές των τραπεζών συμβούλεψαν για εκείνη την ημέρα τα στελέχη τους είτε να πάρουν άδεια είτε να εργαστούν από το σπίτι, ώστε να αποφύγουν να περάσουν από το κέντρο της πόλης στις 18 Μαΐου, την ημέρα που το Blockupy αναμενόταν να γίνει στο οικονομικό κέντρο της πόλης. Ο Jerome Ross του Roar Magazine έγραψε την προηγούμενη μέρα: "Η Φρανκφούρτη είναι αποκλεισμένη, αφού πάνω από 5.000 αστυνομικοί συμμετέχουν σε μια επιχείρηση άνευ προηγουμένου για να κρατήσουν τους διαδηλωτές μακριά από την πόλη και τις τράπεζες":

> Ενώ οι ακτιβιστές εδώ ετοιμάζονται να αποκλείσουν τα κεντρικά γραφεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, η αστυνομία ήδη φαίνεται να έχει κάνει τη δουλειά για αυτούς.

"Εγώ μπλοκάρω! Και εσύ;" Φωτογραφία από ateneinrivolta στο Flickr
(CC BY-ND 2.0).

Εκείνη την ημέρα, τα παραδοσιακά ΜΜΕ αναφέρονταν στο ότι η ισπανική κυβέρνηση προσέλαβε την Goldman Sachs για να αξιολογήσει τον τραπεζικό όμιλο Bankia, ο οποίος κρατικοποιήθηκε νωρίτερα τον Μάιο, αλλά και στις φήμες για το δημοψήφισμα στην Ελλάδα σχετικά με την παραμονή της στην Ευρωζώνη. Στην Φρανκφούρτη και ενώ στα πανό διάβαζε κανείς συνθήματα αλληλεγγύης για τις νοτιοευρωπαϊκές χώρες, όπως το “Είμαστε όλοι Έλληνες”, η πόλη πλήττονταν από πρωτοφανή αστυνομική παρουσία, ελέγχους ταυτοτήτων και μπλόκα στους δρόμους.

Στις 19 Μαΐου, τη μόνη νόμιμη μέρα των διαδηλώσεων, περίπου 20.000 διαδηλωτές (σύμφωνα με την αστυνομία, αλλά πάνω από 25.000 σύμφωνα με τον οργανισμό) έκαναν πορεία στο κέντρο της πόλης.

Blockupy Πορεία στη Φρανκφούρτη. “Διεθνής Αντίσταση κατά της Λιτότητας που επιβάλλει η Τρόικα και οι Κυβερνήσεις”. Φωτογραφία της Michele Lapini © Demotix (19/05/2012).

Blockupy Φρανκφούρτης: Περισσότεροι από 20.000 ακτιβιστές ενάντια στις πολιτικές της οικονομικής κρίσης. Συμμετέχοντες από όλον τον κόσμο. Φωτογραφία του Patrick Gerhard Stoesser © Demotix (19/05/2012).

Blockupy (19 Μαΐου 2012). Φωτογραφία από strassenstriche.net στο Flickr (CC BY-NC 2.0).

Ο John Halloway, για την Guardian, περιέγραψε το Blockupy ως "μια σπίθα ελπίδας στους καιρούς της λιτότητας" και υποστήριξε ότι θα έφερνε νέα ορμή στις "εκρήξεις δημιουργικού θυμού που θα ακολουθήσουν". Η αναλύτρια διεθνούς πολιτικής, Vinay Gupta, ολοκληρώνει:

> Αυτοί οι άνθρωποι που διαμαρτύρονται στους δρόμους, οι διαμαρτυρόμενες τάξεις δεν παλεύουν για μια αλλαγή εσωτερικής πολιτικής στο στενό πλαίσιο των χωρών τους αλλά – είτε το ξέρουν είτε όχι – για μια εκ νέου ρύθμιση της πολιτικής ισορροπίας σε ολόκληρη την ήπειρο.

Μείνε στο παιχνίδι, ασχολήσου κι εσύ!

Το ειδικό αφιέρωμα του Global Voices για την Ευρώπη Σε Κρίση ανανεώνεται σε τακτή χρονική βάση με νέες δημοσιεύσεις και άλλες πηγές.

Για ενημερώσεις και τελευταίες ειδήσεις, ακολουθήστε μας στο Twitter @GVEuropeCrisis και/ή γραφτείτε στο RSS feed μας.

Για σχόλια, συζητήσεις και περισσότερες πηγές, επισκεφθείτε την ξεχωριστή μας σελίδα στην ιστοσελίδα του Global Voices Books.

Παρακαλούμε...Περάστε το μήνυμα σε όλο τον κόσμο -- ευχαριστούμε ;)

GlobalVoices BOOKS
Sharing citizen media for the future

Θεματικό Ευρετήριο

GlobalVoices BOOKS
Sharing citizen media for the future

Το σύνθημά μας τα λέει όλα: Κοινή χρήση των μέσων των πολιτών για το μέλλον. Αυτό το μακροπρόθεσμο, συνεργατικό και ανοιχτό project στοχεύει στη δημιουργία ενός μοναδικού καταλόγου επικεντρωμένου σε υλικό από μέσα των πολιτών και μέσα κοινωνικής δικτύωσης, προσελκύοντας παράλληλα όσους διαδικτυακούς χρήστες ενδιαφέρονται να συνεισφέρουν σε μια καινοτόμο και πολυγλωσσική πλατφόρμα.

Αρχικά, θα παράγουμε e-books βάσει του τεράστιου αρχείου του Global Voices ως ένα σημαντικό ιστορικό και πολιτισμικό θησαυρό, προωθώντας έτσι το όραμα του Global Voices για την ενίσχυση "φωνών" που δεν ακούγονται συχνά στα διεθνή παραδοσιακά ΜΜΕ. Οι ηλεκτρονικές αυτές δημοσιεύσεις θα έχουν ελεύθερα ψηφιακά πνευματικά δικαιώματα, θα μπορούν να ληφθούν και να μεταφερθούν ή/και ηλεκτρονικά, θα είναι διαθέσιμες σε διάφορες μορφές για σταθερές και φορητές συσκευές (ηλεκτρονικοί υπολογιστές, "έξυπνα" κινητά, ταμπλέτες, kindle, e-reader, εφαρμογές κλπ.), και θα διατίθενται υπό άδεια Creative Commons.

Εν καιρώ, προτιθέμεθα να επεκτείνουμε την παραγωγή μας, προκειμένου να ενώσουμε κατευθείαν την κοινότητα του Global Voices σε μεγάλη κλίμακα και οποιονδήποτε άλλο στον κόσμο θέλει να συμμετέχει σε μια καινοτόμο και ανεξάρτητη πρωτοβουλία.

Αν ενδιαφέρεστε, μπορείτε να συμμετέχετε στον ξεχωριστό μας κατάλογο ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Ή μπορείτε να μάθετε περισσότερα για το project.

Για οποιαδήποτε απορία, σχόλιο ή πρόταση, μη διστάσετε να επικοινωνήσετε μαζί μας.

Σας ευχαριστούμε!

:-€